73STE JAARGANG No. 9652 ZATERDAG 23 JUNI 1956

Amigoe di Curaçao

DAGBLAD VOOR DE NEDERLANDSE ANTILLEN

Hoofdredacteur: A. G. Jansen Kantoor: Conscientiesteeg 27 - 29. — Telefoon: Redactie 23858. Advertenties 23550. Abonnementen en Bezorging 24399 Uitgave: N.V. Paulusdrukkerij, Willemstad, Curaçao

BEDREIGT actie van Petroleum Workers arbeidsvrede op ARUBA?

L.E.C. gaat herziening arbeidsovereenkomst bespreken

Oranjestad. - Men vraagt zich op Aruba af, of de gebeurtenissen van de laatste tijd, de vergadering van de Petroleum Workers Federation en gisteren de komst van Minister Jonckheer en de besprekingen met het B.C., de heer Horigan en het bestuur van de Federatie, op een bedreiging van de arbeidsvrede duiden.

Er wordt op gewezen, dat de Lago Employee Council een Raad is, die door de werknemers van de Lago gekozen werd. Dat deze L.E.C. heel wat in de melk te brokkelen heeft, is in het verleden duidelijk genoeg gebleken. De leden van de L.E.C. zijn werknemers als alle anderen en in het geheel geen topfiguren, doch zij komen op voor de belangen van alle werknemers.

Zoals de L.E.C. op vrijwillige basis werd verkozen op Aruba, zo werden in alle bedrijven van de Lago Oil & Transport Company of New Jersey gelijke vertegenwoordigende raden verkozen, waar deze bedrijven zich ook bevinden. Deze wijze van vertegenwoordiging heeft tot de beste resultaten geleid en gezegd kan worden, dat de arbeiders van de Lago Oil & Transport Co. tot de best betaalde arbeiders ter wereld behoren. Dat er wel eens verschil van mening bestaat tussen een directie en een raad, is begrijpelijk, doch nimmer behoeft zulk een verschil van mening uit te groeien tot een conflict, daar van beide zijden openlijke besprekingen gehouden worden, waarbij de kaarten op tafel werden gelegd.

De arbeidsovereenkomst, d.i. een algemene overeenkomst tussen de maatschappij en de L.E.C., eindigde op 31 mei j.l. en zonder opzegging van een der partijen wordt zulk een overeenkomst automatisch met een jaar verlengd. Dit jaar echter heeft de L.E.C. te kennen gegeven, dat zij de overeenkomst zou willen herzien. Deze herziening zou met ingang van 31 augustus a.s. dus drie maanden na de opzegging, moeten plaats vinden. In de loop van de volgende week houdt de L.E.C. haar eerste vergadering om deze herziening te bespreken.

Wat de beweringen van de P.W.F.A. betreft, deze zijn uiteraard geheel voor eigen rekening. Tussen een petitie en een verkiezing is een groot verschil.

Denken wij eens terug aan de heer Wakien Maduro, toen deze gekozen moest worden in het vertegenwoordigend lichaam. Hij behaalde nog geen 2% van de stemmen. Het is een verkiezing, welke ten slotte de wil van de stemmers tot uiting brengt.

Niet minder dan 80.99% van Lago's werknemers stemden op de leden van de huidige L.E.C., doch indien zulk een stemming gehouden zou worden voor de P.W.F.A. of beter nog een stemming tussen L.E.C. en P.W.F.A., dan is het voorspellen van de uitslag van deze stemming altijd nog een gokje.

Thans is de P.W.F.A. doende om van haar leden machtiging te verkrijgen om met de Lago directie te onderhandelen in verband met de erkenning van de bond. Dit zou echter de laatste fase zijn, daar de werknemers van de Lago door middel van een stemming moeten beslissen of zij de P.W.F.A. als hun vertegenwoordigster willen hebben in plaats van de L.E.C., want twee kapiteins op hetzelfde schip kan nu eenmaal niet.

JONCKHEER gisteren op Aruba

Oranjestad. — Gistermiddag arriveerde op het Prinses Beatrixvliegveld premier E. Jonckheer, om, zoals ons officieel werd medegedeeld, besprekingen te voeren met het B.C. De heer Jonckheer werd afgehaald door de heer Porfilio Croes.

Uit niet-officiële bron vernamen wij, dat er besprekingen werden gevoerd door premier Jonckheer en het B.C. enerzijds en de directeur van de Lago Oil & Transport Comp., J. J. Horigan, anderzijds.

Na het vertrek van de heer Horigan zouden er besprekingen zijn gevoerd met het bestuur van de Federation of Petroleum Workers. Omtrent de aard en het verloop der besprekingen konden wij geen inlichtingen verkrijgen.

Minister Jonckheer vertrok gisteravond dan ook weer naar Curaçao.

Op 1 juli a.s., zal de ICASA, de nieuwe chocolade-fabriek op de Rijkseenheidboulevar officieel in gebruik worden gesteld. Reeds werden enkele proeven gedaan die uitstekend slaagden. Op de foto de fabriek van voren gezien.

De oefeningen op de Bovenwinden

Detachement Mariniers heden ingescheept voor vertrek naar Curacao

St. Maarten. — Dinsdagmiddag te 3 uur verliet Hr. Ms. „Willem van der Zaan" St. Eustatius en zette koers naar St. Maarten, waar de Commandant der Zeemacht in de Nederlandse Antillen, Commandeur Van Karnebeek en Overste Th. J. Rikkers der Mariniers het schip zouden verlaten om zich per vliegtuig naar Curaçao te begeven. Overste Rikkers bracht de nacht door in het bivak op het strand van St. Maarten, in verband met de landingsoefening die woensdagochtend 20 juni zou worden gehouden. Z. Excellentie de Gouverneur, mevrouw Struycken en Commandeur Van Karnebeek brachten de nacht door in het Little Bay Hotel.

Reeds om 4 uur in de ochtend van woensdag was het „overal" in het bivak op het strand van St. Maarten en om half zes verliet Overste Rikkers het bivak en begaf zich naar Fort Amsterdam (een ruine nabij het Little Bay Hotel) om van daaruit de landingsoefening bij te wonen.

Het scheepsgeschut vuurt

Hr. Ms. „Willem van der Zaan" was inmiddels opgestoomd van de plaats waar zij de vorige middag na aankomst van St. Eustatius het anker had uitgeworpen en bevond zich tegen 6 uur in de ochtend tegenover het Little Bay Hotel, scherp gadegeslagen door de Mariniers op het strand, die, in afwachting van de aanval, in stelling waren gegaan.

„Die sloepen varen verdacht rond", aldus de uitleg van Overste Rikkers aan de oorlogscorrespondent. „Die zijn de boel aan het opnemen".

Twee motorsloepen waren neergelaten van het fregat en voeren, voor leken ogen schijnbaar doelloos, rond tussen het strand en het schip.

„Meldt aan het hoofdkwartier, dat het schip 400 meter uit de wal ligt", beval de Overste vervolgens aan de Marinier die daar ter plaatse de walkietalkie bediende.

De Overste liep bedrijvig rond.

„Dat duurt niet lang meer", deelde hij de oorlogscorrespondent mee. „Daar begint het schip reeds met de beschieting. Nu zullen ze wel gauw de rubberboten in het water laten en de landing ondernemen".

Het was 6.05 uur toen het scheepsgeschut begon te spreken. De doffe knallen werden weerkaatst door de heuvel in de buurt van het Little Bay Hotel en trokken de aandacht van de bevolking van St. Maarten, die op dit evenement niet voorbereid was. In het Little Bay Hotel evenwel, waar men volkomen op de hoogte was, bleef alles rustig.

Uitzetten der rubberboten

Het was 6.15 uur toen men begon met het uitzetten van de rubberboten. Met het blote oog was te zien, dat er grote activiteit heerste aan boord van het fregat. Telkens ging een rubberboot aan bakboordzijde overboord en enige tijd daarna zag men dan kleine figuurtjes over de railing van het schip en in de bootjes afdalen. In het geheel werden er dertien rubberbootjes uitgezet, die zich allengs waaiervormig verspreidden.

Vergezeld door de motorsloepen werden zij langzaam naar land geroeid, en te 6.30 uur vond de landing plaats. De Mariniers legde zich zodra zij op het strand waren in stelling, en dadelijk werden verkenners uitgezonden.

Mariniers rukken op

Te 6.55 rukten de Mariniers op in twee afdelingen. Een dezer bewoog zich over de helling van een heuvel, terwijl de tweede afdeling onder de heuvel optrok, aanvankelijk in de richting van het Fort Amsterdam, naderhand in de richting van het bivak, dat hoofdkwartier was van de bezettingsmacht op St. Maarten en waarover Luitenant Van Kesteren het bevel voerde.

Deze opmars werd voorzichtig uitgevoerd en van alle mogelijkheden die het terrein bood om zich te verschuilen werd gebruik gemaakt.

Vuurgevecht

Toen de oprukkende Mariniers op de heuvelhelling in de nabijheid waren van het bivak (hoofdkwartier) werd het vuur geopend. Aanvankelijk werd dit vuur niet door de bezetters van het bivak beantwoord. Na een vuurpauze werd wederom geschoten. Het was toen 7.15 uur in de ochtend, en spoedig daarop werd het vuur beantwoord uit de diepte. Ook de tweede afdeling die naar het bivak oprukte begon thans te vuren, en een tijdlang waren slechts de knallen over en weer te horen. Dan zagen diegenen die op de weg die naar het Little Bay Hotel post gevat hadden, dat de tweede afdeling, die opgerukt was langs de voet van de heuvel, een stormaanval ondernam op het bivak. Het was een interessant gezicht de oprukkende Mariniers het bivak al schietend te zien binnenrennen. Tot tweemaal toe werd een rookbom tot ontploffing gebracht en de blauwe rookkolom stak helder af tegen het groen van de vegetatie.

Het pleit was thans spoedig beslecht. Luitenant Van Kesteren zette een vertragend gevecht in en trok langzaam terug, en terwijl het vuur der hoofdmacht van de aanvallers langzaam verstomde, klonken van steeds groter afstand de schoten van de terugtrekkende bezetters.

Te half acht was de oefening feitelijk teneinde, daar het hoofdkwartier was genomen, maar nog enige tijd kwamen de knallen over van de in aftocht zijnde bezetting die door de overwinnaars werd nagezeten.

Einde grote oefeningen

Met deze landingsoefening op St. Maarten was feitelijk het einde gekomen van de grote oefeningen der Mariniers. Het bivak op St. Maarten bleef daar tot heden zaterdag, staan, maar oefeningen van belang werden niet meer gehouden. In de beide dagen die hen nog scheidden van het vertrek naar Curaçao hadden de Mariniers in het bivak nog slechts patrouille te lopen

Een bizonder geslaagde opvoering werd gisteren in het Jeugdhuis „Tamarijn" gegeven door leerlingen van het Peter Stuyvesant College. Hier een opname uit „De wraak der Gerechtigheid", een gezongen twee-acter. Door gebrek aan plaatsruimte zijn wij helaas gedwongen het verslag tot maandag te moeten laten wachten.

Defensie uitgaven en huurbelasting struikelblok voor kabinetformateur Drees

's Gravenhage. - Volgens de mening van de Nederlandse dagbladen zijn de vooruitzichten van formateur Drees er vrijdag niet beter op geworden. Voor hem persoonlijk was er in zoverre een lichtpunt, dat hij met zijn partijgenoten een wapenstilstand kon sluiten over de kwestie van de defensie-uitgaven; zij gingen voorlopig akkoord met een jaarlijkse verhoging van 100 miljoen gulden, hetgeen volgens deskundigen overigens onvoldoende is om de paraatheid van de Nederlandse strijdkrachten te handhaven op het peil dat in geallieerd verband is overeengekomen. Hierin ligt de ene moeilijkheid.

De Katholieke, Protestantse en Liberale partijen willen in ieder geval dat Nederland zijn internationale militaire overeenkomsten nakomt.

Ook wat betreft de socialistische eis, dat er een huurbelasting moet komen, zijn de politici vrijdag elkaar geen stap genaderd, ondanks het overleg dat des middags in het gebouw van de Tweede Kamer tussen de fractieleiders van de vijf grootste partijen en de woningbouwdeskundigen van de partijen werd gehouden.

Een lichtpunt is dat geen der partijen zich in beginsel heeft uitgesproken tegen een vijf partijen-kabinet.

BRITSE Lagerhuis keurt verkoop Trinidad Oil Cy goed

Londen. — Het Britse Lagerhuis heeft de transactie waarbij de aandelen van de Trinidad Oil Comp. worden overgedaan aan de Amerikaanse Texas Oil Comp met 315 tegen 247 stemmen goedgekeurd.

De regering verklaarde dat de financiële en economische voordelen van de transactie de doorslag gaven bij de beslissing van de regering om de transactie goed te keuren. De transactie doet de gemeenschappelijke belangen van Engeland en Amerika bij de olieindustrie toenemen.

De minister van financiën verklaarde dat Engeland buitenlandse investeringen, die geen positief nadeel aan de Britse economie of aan de economie van het sterlinggebied berokkenen, moet verwelkomen.

K.v.K. te Caracas vraagt beperking vestiging Buitenlandse banken

's Gravenhage. — Het blad "Economische voorlichting" van deze week meldt: Op een onlangs gehouden vergadering van de federatie van Kamers van Koophandel en Nijverheid te Caracas is een resolutie aangenomen waarbij aan de regering van Venezuela wordt gevraagd maatregelen te nemen tot beperking van de vestiging van nieuwe buitenlandse banken in het land.

Gedurende de afgelopen tien jaren is het aantal handelsbanken in Venezuela verdubbeld tot 28. Het totale kapitaal is 450 miljoen bolivares of ongeveer vijfmaal zoveel als tien jaar geleden.

Het totaal der investering bedroeg eind 1955 2.2 miljard bolivares.

Uit een door de nationale bankraad ingesteld onderzoek is gebleken dat te Caracas een voldoende aantal banken werkzaam is, doch dit geldt niet voor het binnenland.

Award of merit voor Caltex Pernis

's-Gravenhage. — The National Safety Council in de Verenigde Staten kende de Caltex raffinaderij te Pernis the award of merit toe als onderscheiding voor de grote verbetering van de mate van veiligheid die in 1955 in dit bedrijf is bereikt.

Vrijwel alle grote bedrijven in de Verenigde Staten zijn [illegible] council, die elk jaar in diverse [illegible] van industrie veiligheidsprijzen toekent. De prijs voor de Caltex is gewonnen in de sectie petroleum en is de eerste die toegekend wordt aan een raffinaderij in de Caltexgroep.

Het aantal ongevallen bij de Caltex werd in 1955 verminderd met 55% en het aantal verloren werkdagen met 94%.

Stierenvechters gaan Paus toreadorsmantel aanbieden

Vaticaanstad. — Spaanse stierenvechters zullen de Paus bij hun aanstaand bezoek aan Rome een toreadorsmantel aanbieden. Het initiatief hiertoe vloeit voort uit de gewoonte volgens welke stierenvechters hun mooiste mantels aan Maria-heiligdommen ter beschikking stellen voor de drapering van Maria beelden.

Rijst naar Suriname verzonden

Georgetown. — In de pers in Brits Guyana is medegedeeld dat 400 zakken witte rijst naar Paramaribo zijn verzonden ter verlichting van het rijsttekort aldaar.

Eerste Arubaanse contact met OGEM in Nederland

Over stroomlevering waterplan nog geen gegevens

's Gravenhage. - De gedeputeerde van financiën, economische zaken en dienst watervoorziening van Aruba, de heer Henriquez, had met de secretaris van het bestuurscollege, de heer L. C. N. Kerstens, en de president van Singmaster and Breyer, de heer W. Finkeldey, het eerste contact in Nederland met de Overzeese Gas- en Electriciteitsmaatschappij over de afneming van electriciteit verkregen door het Arubaanse waterplan. In dit beginstadium achtte de heer Henriquez het nog niet wenselijk iets mee te delen over de concrete besprekingen. Hij verwacht over ongeveer veertien dagen meer mededelingen te kunnen doen.

Hij en de heer Kerstens maken van hun verblijf in Nederland ook gebruik om een keuze te doen uit bij Minvor binnengekomen sollicitaties voor Aruba voor de betrekking van veearts, kinderarts en hoofd voor het nieuwe bureau welvaartszorg om daaruit een aanbeveling te doen aan het Arubaanse bestuurscollege. De bedoeling is ook in Nederland rond te kijken naar eventuele mogelijkheden om mensen te interesseren voor industrieën op Aruba ter verbreding van de economische basis.

Men heeft ten aanzien van deze industrieën wel bepaalde denkbeelden, maar gedeputeerde Henriquez achtte nog niet de tijd gekomen zich daarover in concreto uit te laten.

1958 Jubeljaar

Vaticaanstad. — Paus Pius XII zal het jaar, dat 11 februari 1958 begint, als jubeljaar uitroepen ter gelegenheid van het eeuwfeest van de verschijningen van de Maagd Maria in Lourdes.

„Van Speyk" 18 juli te Curacao

's-Gravenhage. — Dinsdag 26 juni zal het fregat „Van Speyk" onder commando van de luitenant-ter-zee eerste klasse A. G. van der Land uit Den Helder vertrekken naar de Nederlandse Antillen ter aflossing van het fregat „Willem van der Zaan", dat 31 juli uit de Nederlandse Antillen in Nederland wordt verwacht. Behoudens diplomatieke toestemming is het de bedoeling, dat de Van Speyk van 2 tot 4 juli te Ponte Delgada zal verblijven en van 12 tot 16 juli te San Juan op Puerto Rico. Het schip wordt 18 juli te Curaçao verwacht.

CLENDON H. MASON
Nieuwe Voorzitter B.W.I. Vereniging.

B.W.I. Vereniging koos nieuw bestuur

Willemstad. — Donderdagavond, 21 juni j.l. vond in het Clubgebouw op Marchena de jaarlijkse Algemene Ledenvergadering van de BRITISH WEST INDIAN ASSOCIATION, plaats.

De vergadering werd geopend door de plv. Voorzitter, de heer E. Rice, die in enkele welgekozen woorden de leden van deze bloeiende B.W.I. vereniging welkom heette. Daarna gaf de Secretaris, de heer Eardley Allen, een overzicht van de activiteiten van de vereniging gedurende het afgelopen zittingsjaar. De heer Allen werd aan het einde van zijn belangrijke rede door de aanwezige leden enthousiast geapplaudeerd.

Nadat de leden in de gelegenheid waren gesteld vragen te stellen of commentaar te leveren op het jaarverslag, volgde de belangrijkste punt op de agenda, t.w. de verkiezing van een nieuw Bestuur. Deze (geheime) verkiezing had tot resultaat dat de volgende personen gekozen werden: C. H. Mason, 1e Vice Voorzitter; B. Haddaway, 2e Vice Voorzitter; E. Allen, 1e Secretaris; P. Williams, Penningmeester; Mej. M. Rouse, 2de Secretaresse en R. Atwell, E. Atherly, F. John, P. Jack, E. Selkridge, C. Lewis, A. Nelson en Mej. D. Romeo als commissarissen.

Het Brittanic Majesty's Consul in Curaçao, is statutair (ex oficio) Voorzitter van de vereniging. De huidige Consul, de heer C. W. Hirschberg, een van de oprichters die een groot aandeel heeft gehad in de opbouw en bloei van deze vereniging, was door ziekte verhinderd aanwezig te zijn op deze vergadering.

Met de beste wensen, namens de vereniging, voor een spoedig, geheel herstel, van de sympathieke Consul, werd deze goedbezochte jaarvergadering van de Brits Westindiers op ons eiland besloten.

Ma Dede van San Pedro heeft gisteren haar honderdste verjaardag gevierd. Hoewel er geen officieel feest was, — dit vindt morgen plaats —, waren toch velen naar San Pedro gekomen om de eeuw-oude dame van harte geluk te wensen. Voor Banda Abao was het een hele gebeurtenis. Nog slechts enkele maanden geleden vreesde men dat de krasse oude dame het niet zou halen. De dokter wilde haar wegens ziekte in het hospitaal doen opnemen. Maar zij bleek sterker dan men dacht en vierde gisteren haar verjaardag waarbij zij op haar eigen prettige wijze zorgde dat ieder in feeststemming kwam. Morgen komen familieleden en vrienden haar huldigen. Wij wensen Ma Dede nog vele jaren temidden van de San Pedro-bewoners toe.

RIVERSIDE -- SITHOC: 1 - 1

Sithoc brengt het weer niet verder dan een gelijkspel

Doelpunten van Delanney (Sithoc) en America (Riverside)

Willemstad. — Zolang de 90 minuten speeltijd nog niet verstreken zijn, is een voetbalwedstrijd niet afgelopen en is er omtrent de uitslag weinig te voorspellen. Dat werd gisteren weer bewezen, toen Sithoc moest toezien hoe Riverside precies in de laatste minuut van de wedstrijd tegen de Collegemensen een doelpunt scoorde, om de stand op 1—1 gelijk te maken, en zo nog op het nippertje een competitie-punt binnen te halen.

Sithoc verscheen gisteren met een heel ander team dan in de wedstrijd tegen Vesta, welke zij met 2—0 verloren. Zij brachten hun sterkste team in het veld met bovendien international Ronald Delannoy in de voorhoede, die van Veendam naar Sithoc is overgekomen. Angua Delannoy werd bijna in zijn eerste wedstrijd als Sithocaan de held van de Collegemensen met een doelpunt vijf minuten voor het einde van de eerste helft. Zijn doelpunt bleek echter niet genoeg voor de overwinning, daar Riverside in de laatste minuut nog gelijk wist te spelen.

Sithoc begon met de wind mee en had werkelijk prachtig spel, dat natuurlijk niet te vergelijken was met de prestaties van het zwakke elftal, dat de eerste competitie-wedstrijd tegen Vesta verloor. De voorhoede was voortdurend in de aanval, maar back Paula wist steeds tijdig in te grijpen. Midvoor Iby Schoop miste in de 17e minuut van de eerste helft de kans van zijn leven, toen hij op enkele meters afstand van het doel een voor zijn voeten gelegde bal, hoog over het doel trapte. Zelden ziet men Curaçao's beste voorhoedespeler zulk een kans missen. Keeper Allee had met zijn steeds rustig ingrijpen, ook een leeuwenaandeel in de verdediging. In de 40e minuut van de eerste helft gebeurde er echter een ongeluk, dat aan Sithoc zijn enige doelpunt van de wedstrijd opleverde. Vanaf de rand van het doelgebied loste Delannoy een stevig schot, dat tegen de schouder van een der Riverside-spelers kaatste en in het doel vloog buiten het bereik van keeper Allee, die rechts uitweek om de bal op te vangen. Allee had zeker kans gehad om de bal te houden, indien deze niet van richting veranderd was door een van zijn eigen medespelers (1—0 voor Sithoc). Met deze stand werd ook de rust bereikt.

Het spel zakte aan beide kanten iets af in de tweede helft en was helemaal niet zo aantrekkelijk meer als in het eerste gedeelte. Sithocs voorhoede wist het doel van Riverside niet meer te vinden, maar ook Riverside kon het zelden verder brengen dan de middellijn. Giribaldi schoot in de 27e minuut een aan Sithoc toegekende penalty tegen de lat. De stand bleef 1—0 in het voordeel van Sithoc tot de laatste minuut van de wedstrijd toen America een vanaf de middellijn geplaatst bal prachtig keihard inschoot en zo de stand op gelijke voeten bracht.

Na de wedstrijd reclameerde Riverside een penalty, evenals Estudiantes dit had gedaan in de wedstrijd Riverside vs. Estudiantes. Scheidsrechter Pauli liet Riverside de penalty nemen, welke in een doelpunt werd omgezet. De Protestcommissie moet nu uitwijzen of deze penalty geldig is wat hoogstwaarschijnlijk niet het geval is.

Journaal van de Mobiele Brigade

Willemstad. — De straatdienst en de mobiele brigade maakten gisteren 11 P.V's en verleenden 29 maal assistentie.

Hersengymnastiek

Willemstad. — In de gisteren gehouden hersengymnastiekontmoeting tussen de teams van de Mobiele Brigade en de leraren der Bedrijfsschool der CPIM, zag laatstgenoemde kans, om dank zij 3 punten uit de groepsvraag met 20-19 over de Politiemensen te zegevieren.

Direkt na deze uitslag werd overgegaan tot loting voor de kwartfinales, welke het volgende resultaat had:

20 juni: Peter Stuyvesant College — N.E.N.

6 juli: Morris E. Curiel & Sons — Suffisant.

13 juli: V.G.K.S. I — Bedrijfsschool C.P.I.M..

20 juli: OGEM — CTC.

Als vragenstellers zullen a.s. vrijdag optreden de heren Rang en Schöt tijdmelder en Mevr. Mieke Drok als tijdwaarneemster.

Alle wedstrijden worden gehouden in de Curom studio. Vrijdag's kwart voor negen.

AGENDA

WEST-END, CINELANDIA en ROXY, zie advertenties elders in dit blad.

CARIBE
Zat. „West of Wyoming"; 18.00 uur en 20.00 uur; „Magnificent Matador".
Zond. 18.00 uur „Lord of the jungle"; en 20.00 uur; „The Treasure of Pancheo Villa"

ROYAL
Zat. „Verborgen Moederschap" 20.00 uur
Zond. 18.00 uur „Savage Frontiers"; 20.00 uur „Kiss me deadly".

C. P. N. WACHTDIENST
Vanaf morgen t.m. 1 juli heeft de heer W. van Buuren de wacht op de pletterij.

BEGRAFENISVERLOVEN..
Gedurende dit week-end is de hulpambtenaar, D. M. Kemp, Oeralweg 7, belast met de afgifte van verloven tot begraven.

WAAR HALEN WIJ BENZINE?
Gedurende dit week—end zijn de navolgende gasoline-station geopend:
D. Cardoze, Lunapark;
H. C. Gaimeyer, Cerito;
M. Craz, De Ruyterkade;
J. R. Elsevier, Gasparito:
Isa Sales & Agencies, Stoppelweg;
Ellis & Denis, Pater Eeuwensweg;
A. B. Rosa, Hato.

Curacaose eilandbestuur bereidt opleidingscursus voor hotel- en restaurantpersoneel

Willemstad. — Naar wij vernemen is het Eilandsbestuur van Curaçao thans bezig voorbereidingen te treffen voor het instellen van een opleidingscursus voor hotel- en restaurantpersoneel. Wanneer het hotel „El Curaçao" in de maand mei 1957 de deuren voor gasten zal gaan openen, zal er zonder twijfel een ernstig beroep op de lokale arbeidsmarkt worden gedaan om personeel voor dit modern bedrijf. Ook de reeds bestaande ondernemingen in deze bedrijfstak zullen zeker de te nemen stappen van het Curaçaose Eilandsbestuur van harte toejuichen, want aan goed personeel in onze hotels en restaurants is er nog steeds behoefte.

Het ligt in het voornemen van het Eilandsbestuur aan jongelieden, die in Horeca-bedrijven een levensbestaan willen scheppen, een basisopleiding te geven, waardoor zij het vak vlugger onder de knie zullen krijgen dan zonder deze opleiding.

Van de Curaçaose Hotel Mij. vernamen wij, dat de toekomstige exploitante van hotel „El Curaçao", t.w. de Intercontinental Hotel Corporation, het personeel 4 tot 6 weken vóór de in bedrijfsstelling in dienst zal nemen, om de mensen niet alleen te oefenen, doch ook met het nieuwe bedrijf vertrouwd te maken. De betrokken eilandscursus moet dus voor het nieuwe hotel als het aanbieden van een goede „helping hand" worden beschouwd. De cursus kan namelijk als een preselectie van geschikte candidaten voor diverse functies worden gezien.

De afdeling Onderwijs van het Eilandsbestuur is thans bezig de nodige voorbereidingen te treffen voor de instelling van deze cursus, zoals het aanzoeken van leerkrachten, van leermiddelen, van een geschikt leerlokaal, enz. enz. Daarna moet een begroting van kosten worden gemaakt, waarna aan de Eilandsraad gelden zullen worden gevraagd voor de financiëring. Tenslotte vernamen wij, dat de betrokken cursus niet alleen toegankelijk is voor leden van het manlijk geslacht, maar dat ook vrouwelijke cursisten van harte welkom zullen zijn.

Binnen afzienbare tijd zullen er zijdens het Curaçaose Eilandsbestuur wel advertenties verschijnen wanneer een en ander vastere vorm verkregen heeft.

Tafeltennis-tournooi J.P.F.

Willemstad. — Op zondagavond a.s. zal er in de club JPF een aanvang gemaakt worden met de voorwedstrijden van het tafeltennis tournooi dat georganiseerd is ter ere van haar 15-jarig bestaan. Hiervoor hebben zich een 40-tal leden opgegeven en een ieder wordt verzocht om 18.30 uur aanwezig te zijn daar de officiële opening om 19.00 uur zal geschieden door voorzitter Th. Simoons. Alle belangstellenden zijn van harte welkom. Er wordt om de persoonlijke titel gespeeld. De wedstrijden beloven spannend te worden aangezien vele oude bekende spelers hieraan mee doen.

Met mes bedreigd

Willemstad. — Gisteren kwam de man E.B. aangifte doen van diefstal contra de man A.H. Bij het doorbellen bij de man A.H. thuis had de man H. f 225.— afhandig gemaakt, hem daarna met een mes bedreigd en de deur uit gezet. De man H. ontkende eerst, maar bekende later toch en werd ingesloten.

Tweetal brand

Willemstad. — Gisteren waren er twee brandjes, een op de Puerto Ricoweg die met vlammendoders werd geblust, en een vuilnis brandje op Marie Pompoen aan het eind van de Man-

Het verkeerde verkeer

Willemstad. — De verkeersafdeling had gisteren vier lichte aanrijdingen te

Het bezoek van de „WILLEM" aan de Bovenwinden

HAAI is jongens van Marine driemaal te slim af

„Oorlogscorrespondent" ontvlucht strijdgewoel om FORT ORANJE

SABA: eeuwige wolk en vriendelijke mensen

Saba. — Het is moeilijk een beschrijving te geven van het eiland Saba. Ongetwijfeld is dit eiland van de drie Bovenwindse eilanden het rijkst aan natuurschoon. Sommigen vergelijken het met Zwitserland, alleen zonder de alpen en de eeuwige sneeuw. Anderen, die in Oost-Indië geweest zijn, vinden vele overeenkomsten met bergachtige streken, die zij daar hebben gezien. Saba heeft veel weg van de hoogvlakte van Pengalengan (nabij Bandoeng). In hoogte komt het er ongeveer mee overeen, in klimaat ook en de hoog oprijzende bergwanden doen er eveneens aan denken. Het is ongetwijfeld een ruig eiland, maar het mist het woeste van het bergland bij Fort de Kock op Sumatra. Diegenen die een koude neus willen halen zou men het best kunnen adviseren eens een kijkje te nemen op Saba. Zij zullen de koude neus daar zeker vinden en ongetwijfeld een rustige en interessante vakantie genieten.

Men vindt in de stadjes op Saba, zoals The Bottom en Windward Side, hoofdzakelijk de bungalow-bouw. De meeste huizen zijn er van hout; witgekalkt als ze zijn doen ze aardig aan, en van enige afstand gezien, zo in de diepte gelegen, tamelijk popperig. Toch vallen de afmetingen der vertrekken bepaald mee. Zo koud is het niet dat er in de huizen (gelijk in Pengalengan het geval is) gestookt hoeft te worden. Electrische verlichting zal men in de woningen niet vinden. De woning- en straatverlichting geschiedt met gas, maar, zoals wij reeds eerder meldden, zijn er plannen om Saba te electrificeren. Een omstandigheid die eveneens bepaald aantrekkelijk aandoet is, dat het leven er goedkoop is. Men kan een huis krijgen voor f 30 tot f 50 per maand. Een verschil wordt gemaakt voor woningen met een aangebouwde badkamer en een ingebouwde, dus een badkamer in de woning zelf. De laatste zijn wat duurder. Maar naar Curaçaose maatstaf gemeten is het leven er bijzonder goedkoop, althans, volgens onze inlichtingen kan men op Saba met een maandelijks inkomen van f 250 tot f 300 reeds goed rondkomen.

Eeuwige wolk

Er zijn twee dingen die degenen die Saba het eerst bezoeken vooral opvallen. In de eerste plaats, dat het eiland zo moeilijk te bereiken is, omdat de zee er tamelijk ruw is. Daardoor kost het nogal wat moeite om personen die het eiland bezoeken aan land te krijgen. De Sabaanse bootvoerders, die hun vak uitmuntend verstaan, zijn overigens buitengewoon betrouwbaar, en zij zeggen het ronduit als zij vinden dat de zee te ruw is om zich met een bootje er op te wagen. Op een ander punt aan de kust, bekend onder de naam The Ladder, is de zee rustiger. Maar ook hier is het eiland moeilijk toegankelijk. The Ladder is namelijk een in de rotsen uitgehouwen trap van 600 treden. Natuurlijk is dit niet aantrekkelijk voor bezoekers. Toen de "Willem van der Zaan" Saba bezocht, meerde het fregat voor The Ladder en de Mariniers die gingen passagieren waren aldus verplicht The Ladder te bestijgen om het plaatsje The Bottom te bereiken. Maar allen verklaarden na terugkomst aan boord, dat het een onderneming was geweest die hen zou heugen.

Het tweede wat op Saba opvalt is de "eeuwige wolk" die boven het eiland hangt. Men kan haar van zee uit reeds zien. Zij doet dan niet zo somber aan, maar is bepaald dreigend wanneer men aan land gekomen naar de top van het eiland kijkt. Het lijkt dan alsof er elk ogenblik een regenbui kan neerkomen. Dit echter is slechts schijn. In werkelijkheid is het een wolk en niets meer. Dat wil echter niet zeggen dat Saba geen slecht weer kent. Men vertelde ons dat wanneer het stormt op Saba diegenen die zich buitenshuis wagen en op de wegen zijn hun leven in de waagschaal stellen, daar het vaak voorkomt dat rotsen losraken en met donderend geweld op de weg neerkomen. Ook het autorijden is op Saba verre van eenvoudig. De wegen zijn uiterst smal. Een auto kan er juist door komen. Vanwege de steile wegen rijden alle autos constant op de tweede versnelling, en de rit langs de afgronden is bepaald griezelig. Maar wees gerust, de Sabaanse chauffeurs, kinderen van het eiland, kennen het terrein en hun vak. De bevolking zelf is vriendelijk, maar vrij schuw. Men kan zien, dat het isolement waarin het eiland verkeert niet nagelaten heeft zijn invloed uit te oefenen op de Sabanen. Er is een klein aantal Europese ingezetenen, meest Schotten. De voertaal op het eiland is dan ook (evenals op alle drie de Bovenwindse eilanden) Engels.

Alles bijeen doet Saba niet onaangenaam aan, en velen keken daarom nog lang naar het eiland toen de "Willem", de reis voortzette op 18 juni.

Bivak in klappertuin

Na het vertrek van Saba zette de "Willem van der Zaan" koers naar Sint Eustatius, welks hoge omtrekken men van Saba uit kan zien. De overtocht duurde niet lang. Men wierp het anker uit voor Oranjestad, waarna Z.Exc. de Gouverneur der Nederlandse Antillen met zijn gezelschap debarkeerde. Vervolgens werd het detachement Mariniers ontscheept en sloeg een tijdelijk bivak op in een nabij Oranjestad gelegen klappertuin, daar op 19 juni oefeningen zouden worden gehouden, waarop wij verderop zullen terugkomen.

Oranjestad, de derde stad die wij op de drie Bovenwindse eilanden bezochten, is klein, proper, en doet, doordat het deels veel bevat dat aan het verleden herinnert, deels omdat het modern is, typisch aan. Daar is bijvoorbeeld het Fort Oranje, waarin men twee monumenten vindt. Het ene is gewijd aan het vijfdaagse bezoek dat Michiel de Ruyter in 1665 aan Sint Eustatius bracht, het andere werd opgericht door president Roosevelt, en herinnert aan het feit dat in 1776 een Amerikaans schip de Nederlandse vlag op het fort begroette met een kanonschot en dat het fort deze groet beantwoordde, aldus, zo luidt het opschrift van dit monument, werd op deze plaats het eerst de Amerikaanse vlag openlijk erkend door een buitenlandse mogendheid. De Bestuurskantoren en het postkantoor zijn in het fort Oranje gevestigd. De oude kanonnen herinneren nog aan de tijden van voorheen, evenals enkele andere dingen, maar dan opeens wordt men getroffen door een jaartal aangebracht boven een bouwwerk. Het jaartal is 1895 en toont aan, dat oud en nieuw elkaar (evenals op zovele plaatsen in Oranjestad) aanvullen. De stad zelf heeft ruime terreinen die onbebouwd zijn. In tegenstelling tot Saba zijn er al van stenen gebouwen, en (evenals dat het geval is in Philipsburg op Sint Maarten) zijn er in Oranjestad verschillende kerkhoven. De geschiedenis van Sint Eustatius is terug te vinden op die kerkhoven, die graven bevatten welke meer dan 200 jaar oud zijn. Het is om die reden jammer dat de kerkhoven in Oranjestad zo verwaarloosd zijn. De graven tonen duidelijk de tand des tijds. Hier zou goed werk gedaan worden als men zich voor ogen stelde dat veel verloren gaat wat aan het verleden herinnert als men deze toestand laat voortbestaan, terwijl met enig onderhoud de band met dat historische verleden levendig gehouden kan worden.

Ook Sint Eustatius is bergachtig. Oranjestad wordt aan de ene zijde begrensd door de zee, aan de andere kant door een berg en een heuvelketen. De berg is een uitgedoofde vulkaan, bekend als The Quill. Volgens personen die de krater bezocht hebben, is dat een zeer merkwaardige plaats. Als in zovele kraters vindt men daar een meertje aan. Maar de plantengroei in de krater is enorm. Men vindt daar, zo vertelde men ons, koffiebomen (geen koffiestruiken dus) die oprijzen tot 200 voet. Ook de bananenbomen bereiken een ongekende omvang en hoogte, maar zowel de koffiebomen als de bananenbomen dragen geen vrucht.

Verder heeft men in de omgeving van Oranjestad suikerfabrieken. Zij zijn niet groot en zien er verwaarloosd uit. Het suikerriet en de koffie willen op dit eiland niet gedijen, daar Sint Eustatius periodiek te lijden heeft van ernstige droogte. De weelderige plantengroei wijst er op, dat deze vulkanische bodem vruchtbaar is. Temeer is daarom de periodieke droogte te betreuren, maar wellicht zal men te eniger tijd iets vinden, waardoor men toch de voordeelen kan trekken die Sint Eustatius ontegenzeggelijk biedt door de vulkanische gesteldheid.

De haai wilde niet bijten

Terwijl het detachement Mariniers aan wal bezig was met het bivak en het houden van oefeningen, waren de Jannen aan boord — zoals reeds meermalen tijdens de reis was gebeurd — bezig met de oeroude sport van de zeeman, de haaienvangst. Reeds bij Saba had men een rugvin van een reuzenhaai nabij een der sloepen opgemerkt, en toen de "Willem" voor Sint Eustatius lag was een der matrozen "zich de kleren geschrokken", zoals hij het uitdrukte, toen hij, bij het bestijgen van de touwladder aan de achtersteven, onder het schip een reuzenhaai had opgemerkt, "die heel stiekem en stil naar me lag te loeren".

Uiteraard werd op deze uitdaging van de waterbewoner terstond ingegaan, maar ofschoon de haai — en het was een kanjer hoor, zoals men zei — tot driemaal toe vast kwam te zitten toen hij in het aas beet, kon men hem niet krijgen. Hij raakte steeds weer los. Terwijl wij dit schrijven is men echter, ofschoon de zon reeds lang onder is, nog steeds bezig hem te verlokken voor de vierde maal in het aas te bijten, en als dit gebeurt zal het ongetwijfeld *het* evenement van de dag zijn op de "Willem".

Strijd rond Fort Oranje

De dag van 19 juni zal gegrift blijven in de annalen van de geschiedenis van Oranjestad op Sint Eustatius, vanwege de opwindende gebeurtenissen die op die dag plaats vonden.

Het betrof een militaire oefening, waarbij nogal wat "vuurwerk" te pas kwam. De veronderstelling was, dat een vijandelijke macht bezit had genomen van Fort Oranje. De avond tevoren had Hr ms "Willem van der Zaan" een ontzettingsmacht aan land gezet nabij Oranjestad. In de ochtend van 19 juni opende het schip het vuur op het Fort om de vijandelijke macht uit te dunnen. Vervolgens zetten de ontzettingsmacht, van drie kanten oprukkend, de aanval in op het Fort.

Beschouwd vanuit het gezichtspunt van de bewoners van Oranjestad was er in de ochtend van 19 juni niets bijzonders aan de hand. Alles was rustig en niemand stelde veel belang in de Mariniers op het Fort. Maar te 8.45 uur begon plotseling het fregat het vuur te openen. De luide knallen lokten belangstellenden naar de zeekant. Nog echter begreep men niet wat er aan de hand was.

Begin van de opmars

Ongeveer vijf minuten later echter vielen de eerste schoten van de oprukkende ontzettingsmacht. Nu begreep men dat er wat aan de hand was en in een ommezien nam het aantal belangstellenden toe tot er een grote menigte rond het Fort verzameld was.

Het vuur van de ontzetters werd uiteraard van uit het Fort beantwoord. Het was een komisch gezicht te zien hoe de menigte bij de Fortmuren opschrok wanneer de een of andere Marinier onverwachts het vuur opende. Uiteraard was weinig te zien van de oprukkende ontzetters. Van tijd tot tijd staken een paar mannen de weg over die van de klappertuin, waarin de ontzettingsmacht gebivakkeerd lag, naar het Fort leidt. Zij doken echter terstond weer weg in het groen, maar aan de nader komende knallen was wel te merken, dat men oprukte.

Oorlogscorrespondent vlucht

Plotseling laaide het vuurgevecht, na een korte pauze, hevig op. Een troepenmacht was opgemerkt nabij het fort. De oorlogscorrespondent, op de wallen van het fort staande met zijn fototoestel, zag men plotseling van de hoge wal springen en met opgeheven arm om zich te beschermen tegen wegvliegende hulzen, wegrennen. De menigte lachte uitbundig, niets anders denkend, dan dat de oorlogscorrespondent het nu wel menens vond worden en trachtte het vege lijf te redden. In werkelijkheid echter wilde hij een opname maken van degenen die het fort zo dicht genaderd waren dat zij vanaf de wallen duidelijk te zien waren. De foto werd gemaakt, en onder het hevige vuur rende de oorlogscorrespondent weer de wallen op, waar een der Marine-officieren hem lachend vroeg of hij door angst overmand was geworden. Het moet dus wel een aftocht zijn geweest die de realiteit zeer nabij was gekomen.

Fort Oranje hernomen

Inmiddels bleek spoedig genoeg, dat het hevige vuren van de ontzettingsmacht slechts een afleidingsmanoeuvre was geweest, die moest dienen om een gedeelte van de ontzetters gelegenheid te geven ongemerkt om het Fort heen te komen en dit van een andere, onbewaakte zijde aan te vallen. Deze overval slaagde uitmuntend. Toen was het pleit ook beslecht. Op de wallen van het Fort werd de gevangenen gelast te gaan zitten met boven het hoofd gekruiste armen. Om 9.10 was de oefening ten einde, ongetwijfeld tot grote teleurstelling van de bevolking van Oranjestad.

Anti-Nato partij in Noorwegen

Oslo. — In Oslo is een nieuwe partij, de „sociaal democratische partij", opgericht, die ernaar streeft, dat Noorwegen de NAVO verlaat en dat de defensieuitgaven worden besnoeid.

Aan de oprichtingsvergadering namen ongeveer 50 personen deel, van wie er 28 in het bestuur werden gekozen. Voorzitter is Harald Kvalum, die enige jaren geleden uit de regerende socialistische arbeiderspartij werd gestoten.

Storm in Zuid-Japan

Tokio. — Tijdens een plotselinge storm in Zuid-Japan vielen dezer dagen hagelstenen naar beneden ter grootte van een mannenvuist, die circa 75 mensen verwondden en naar schatting voor één miljoen pond sterling schade aanrichtten. Meer dan 200 electrische masten werden beschadigd, waardoor de stroom op verscheidene plaatsen uitviel. Bovendien werden ruim 200.000 ruiten verbrijzeld en circa 100 dagen en 400 reclameborden beschadigd.

ERIC DE NOORMAN: Het offer van Svitjold

39—30. „O," zegt Pum Pum bedremmeld. „Wat wij nu moeten doen als niet kunnen weg?"

„Het ziet er niet zo best voor ons uit", bromt Svitjold. „Vooral niet als zij merken, dat het kind weg is. De lieden van Bohuslan zijn hier met die grote vloot gekomen om het kind te halen. De rovers hopen er een behoorlijke losprijs voor te krijgen. Wij hebben het kind maar wij kunnen niet van het eiland afkomen, want zie!"

Hij wijst aar de schepen. „Ze omsingelen het eiland! En de dag begint aan te breken!"

„Willen heer Svitjold nu kleine Hrulf weer terugbrengen?" vraagt de dwerg terneergeslagen. ‚Terugbrengen?" roept Svitjold verontwaardigd uit. „Dat nooit! Liever laat ík mij aan stukken scheuren! Neen", vervolgt hij. „Ik zal proberen het kind aan de andere kant van het eiland te verstoppen".

Zwijgend volgen zij enige tijd de bewegingen der schepen.

„Kijk!" wijst de dwerg. ‚Mannen van schip roeien aan land".

„Dat zijn natuurlijk de onderhandelaars!" verklaart Svitjold somber. „Hohoho!" roept Pum Pum kunnen Meester Eric en Erwin vrijmaken zonder dat hij gemerken worden!" ....

„Hm." bromt Svitjold. „Doe dat maar. Misschien weet Heer Eric een oplossing voor onze moeilijkheden. Ik zie op het ogenblik geen uitkomst."

Reeds heeft de dwerg zich uit de voeten gemaakt en laat hij zich snel van de helling afglijden. Met een bons komt hij op de begane grond terecht en holt met een door, om de rotswand heen......!"

Blijven rijden of verslonden worden

„President zijn is zoiets als op een tijger rijden"

Harry S. Truman, oud-president der V. S.

Jaren van beproeving en hoop

(Van een bijzondere medewerker)

In het tweede en laatste deel van zijn Memoires) zegt Truman „dat president zijn zoiets is als op een tijger rijden. Je moet blijven rijden of je wordt verslonden." En vervolgens vertelt hij dan dat reeds de eerste maanden van zijn regering hem hadden geleerd „dat een president óf voortdurend de gebeurtenissen beheerst, óf - als hij aarzelt - er al spoedig door wórdt beheerst." Truman, die van 1945 tot 1953 president van de Verenigde Staten was, is zich steeds ten volle bewust geweest van zijn onmetelijke verantwoordelijkheid. Hij heeft in een zeer veel bewogen tijd aan het hoofd gestaan van een staat die zich in zijn bestuursperiode ontwikkelde tot de machtigste westerse mogendheid. Truman was de eerste president van de V.S. die zich als de belangrijkste staatsman in de hele vrije wereld kon beschouwen, want in de jaren na de tweede wereldoorlog nam Amerika al spoedig de leidende plaats in onder de democratische naties. Truman heeft zich doen kennen als een man met grote kwaliteiten. Ongetwijfeld is hij een der beste presidenten geweest die Amerika ooit gehad heeft.*

Een dezer dagen bracht Truman, die sinds enige tijd een reis door Europa maakt, een bezoek aan Nederland, en het treft daarom goed dat juist dezer dagen de Nederlandse vertaling van het sluitstuk van zijn memoires bij Elsevier is verschenen.

Truman was de eerste president in het atoomtijdperk, en terecht verklaart hij dan ook in zijn gedenkschriften dat hij een verantwoordelijkheid had zoals in de geschiedenis nog nooit was voorgekomen. „De beslissingen welke ik moest nemen", zo schrijft hij, „en het beleid dat ik het Congres zou aanbevelen ten aanzien van de atoomenergie konden wel eens van invloed zijn op het gehele verdere verloop der beschaving. Dit zou het begin van de periode van hoop en vele beproevingen worden."

Truman heeft als president vele historische beslissingen moeten nemen, en hij heeft daarbij een grote wijsheid aan de dag gelegd. Uit zijn autobiografisch boek blijkt voortdurend dat hij nooit overijld tot een besluit kwam en dat hij zich steeds terdege op de hoogte liet brengen, alvorens over een bepaalde kwestie een oordeel te vellen. Maar als eenmaal zijn beslissing was gevallen, stond hij er ook niet meer bij stil. Hoe zwaar de problemen ook waren, waarvoor hij gesteld was, zijn optreden was nimmer aarzelend. Truman heeft in zijn beleid steeds grote moed getoond, ook wanneer hij wist dat zijn maatregelen aan heftige kritiek zouden worden blootgesteld.

Voor ons zijn uiteraard in het jongste werk van Truman die hoofdstukken het meest belangwekkend, waarin hij zich bezig houdt met de buitenlandse politiek. Die buitenlandse politiek werd in de jaren '46 tot '53 voortdurend beheerst door het gevaar van een nieuwe wereldoorlog, sinds Amerika's bondgenoot uit de strijd tegen Hitler, de Sovjet-Unie, zich als een potentiële agressor ontpopte. Stalin trachtte munt te slaan uit de na-oorlogse ontreddering in West-Europa en elders. Hij wilde zijn communistisch imperium uitbreiden, en om dit te bereiken schrok hij voor geen enkel middel terug. Truman echter heeft zich tot het uiterste ingespannen om deze plannen van de Russische diktator te verijdelen.

Geen isolationisme!

De grote aktie van Amerika om de vrije wereld te helpen vrij te blijven, werd in 1947 geconcretiseerd, toen het plan van de president om de bedreigde Zuidoost-Europese landen, Turkije en Griekenland, te helpen door het Congres werd goedgekeurd. De opvatting dat deze twee naties de bijzondere steun van de V.S. moesten hebben, was neergelegd in de zogenaamde Truman Doctrine, een politieke leer die in zekere zin de grondslag heeft gevormd voor de Noord-Atlantische Verdragsorganisatie. Het is de grote verdienste geweest van Truman dat hij beseft heeft welke taak Amerika in de na-oorlogse wereld had te vervullen. Hij was er diep van overtuigd dat Amerika nooit meer zou mogen terugvallen in een isolationistische politiek.

In zijn Memoires zegt hij dan ook: „Na Wereldoorlog II stond vast, dat, als Amerika niet meedeed, er geen mogendheid ter wereld was die tegen de Sovjet-Unie op kon. Keerden wij de wereld de rug toe", zo schrijft hij verder, „dan zouden gebieden als Griekenland door het Sovjet-blok worden opgeslokt. Het Russische sukses in dergelijke gebieden en ons duidelijk gebrek aan belangstelling zouden de groei van binnenlandse communistische partijen in landen als Frankrijk en Italië, waar zij reeds een ernstige bedreiging vormden, nog bevorderen. Als wij niets deden en ons in de westelijk-Amerika terugtrokken, konden wij de Russen de gebieden van de wereld die ze nog niet hadden, net zo goed meteen aanbieden."

Truman heeft in zijn ambtsperiode met verscheidene spectaculaire daden aan deze woorden kracht bijgezet. Zo werd op 5 juni 1947 door Trumans toenmalige minister van Buitenlandse Zaken, Marshall, in een rede voor de universiteit van Harvard, een plan voor hulp aan Europa ontvouwd dat van geweldige betekenis is geweest voor het herstel van het door de oorlog zo deerlijk geteisterde Oude Werelddeel. Truman geeft in zijn memoires alle eer voor het denkbeeld van het Marshall-plan aan de man naar wie dit plan genoemd was. Maar zonder Trumans enthousiaste strijd voor dit project zou het niet zo'n sukses zijn geworden.

Overigens heeft Truman ook steeds een bijzondere belangstelling getoond voor de hulp aan de onder-ontwikkelde gebieden. Het vierde punt van het programma dat hij in zijn inaugurele rede van januari 1949 ontvouwde was aan dit probleem gewijd. Trumans „Punt Vier" is sindsdien uitgegroeid tot veel verder strekkende steunmaatregelen aan de op economisch gebied achtergebleven volkeren van de wereld.

Begin 1948 werd Amerika's politiek ten aanzien van Duitsland zwaar op de proef gesteld toen de Russen Berlijn isoleerden. Truman en de eerste ministers van Engeland en Frankrijk lieten zich echter niet intimideren. Zij organiseerden een bevoorrading per vliegtuig en de gealliieerde luchtbrug, die meer dan een jaar bestaan heeft, voorkwam tenslotte dat de Berlijnse blokkade tot rampzalige gevolgen leidde, ofschoon de spanning tussen oost en west in deze periode herhaaldelijk bijzonder groot geweest is.

In deze memoires lezen wij ook hoe Truman zich beijverd heeft voor de totstandkoming van de Noord-Atlantische Verdragsorganisatie, het grote defensieve verbond van de Noordamerikaanse en de Europese vrije naties, en hoe Truman — die in 1945 het bevel voor de eerste atoombombardementen gaf — zich in 1950 genoodzaakt zag opdracht te geven een waterstofbom tot ontwikkeling te brengen. Truman heeft bijtijds ingezien dat Amerika en het Westen een krachtige verdediging zouden moeten opbouwen om op alle eventualiteiten voorbereid te zijn.

24 juni 1950

Aan een van de meest schokkende gebeurtenissen uit **zijn bewogen** ambtsperiode — het uitbreken van de Koreaanse oorlog — wijdt Truman in zijn boek bijzondere aandacht. In de volgende passage vertelt hij hoe hij het ontstellende bericht vernam:

„Op zaterdag 24 juni 1950 was ik voor een weekend met mijn familie in Independence, Missouri.

Het was even na tienen 's avonds en we zaten in de bibliotheek van ons huis aan North Delaware Street toen de telefoon ging. Het was de minister van Buitenlandse Zaken, die mij uit zijn woning in Maryland opbelde.

„Mr. President", zei Dean Acheson, „ik heb heel slecht nieuws. De Noord-Koreanen zijn Zuid-Korea binnengevallen".

Truman heeft de ernst van dit gewapend conflict in het verre Korea niet onderschat. Hij zag in dat de vrije wereld deze agressie niet kon dulden. Dat tenslotte — na een langdurige strijd — op dit schiereiland aan de communisten weerstand is geboden, hebben wij voor een belangrijk deel aan het moedige optreden van de toenmalige president van Amerika te danken.

In het laatste hoofdstuk van zijn boek zegt Truman ergens: „Het presidentschap is een zo druk en ingewikkeld ambt geworden dat het haast te veel is voor één mens." Maar die ene mens, Truman, heeft inderijd dit zware ambt dan toch maar voortreffelijk vervuld.

*) Memoirs by Harry S Truman. Years of Trial and Hope. (1946-1953) Doubleday and Co., New York.

Merkwaardig eiland voor de haven van Bombay

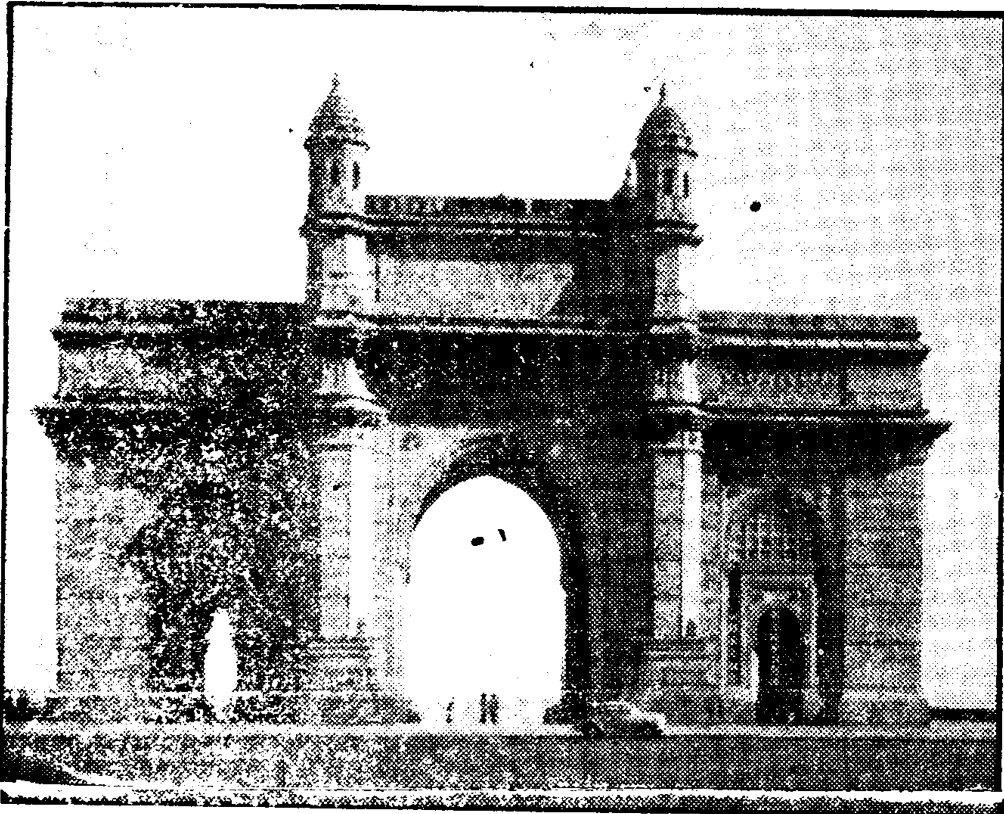
In ELEPHANTA ziet men de drie gezichten van Shiva

Een Hindoe-tempel uit de achtste eeuw

(Van een bijzondere correspondent)

De verkeersagent aan het uiteinde van Bombay's vermaarde boulevard, de Marine Drive, was tegen de zon beschermd door een grote witte parasol die — heel praktisch — aan zijn koppel was bevestigd. De warmte in Bombay zou best te verdragen zijn, als het niet zo'n vochtige warmte was. Overigens behoefden we vandaag niet veel medelijden met die agent te hebben, want hij zou het kalm aan kunnen doen. Er was maar weinig verkeer, want velen gingen die dag niet naar hun werk, omdat het een openbare feestdag was. De Hindoes vierden de geboorte van de god Shiva. Daarom zag men in de hoge rode stadsbussen — precies de zelfde als die in Londen rijden — slechts enkele passagiers en daarom was het in het centrum van deze miljoenenstad opvallend stil.

Deze dag leek ons bijzonder geschikt voor een bezoek aan de vermaarde Shiva-tempel van Elephanta, een eiland dat op tien kilometer afstand voor de haven van Bombay ligt. We begaven ons naar de stadswijk die Apollo Bunder wordt genoemd, want ons bootje zou vertrekken van de steiger bij de Gateway of India, een monument dat herinnert aan de tijd dat Indië nog Brits-Indië was. De Gateway of India is een kolossale en imposante poort, die geconstrueerd werd als blijvend aandenken aan het bezoek dat de Keizer van Indië George de Vijfde en diens gemalin Mary in 1911 aan hun overzeese rijk brachten. Gedurende enige tientallen jaren werden de nieuwe Britse onderkoningen, bij hun aankomst te Bombay, onder deze poort officieel op Indische bodem verwelkomd, alvorens zij naar New Delhi doorreisden.

The „Gateway of India" te Bombay. Door deze poort, gebouwd aan de oever van de Arabische Zee, passeerden de nieuw benoemde Britse onderkoningen on weg van Londen naar New-Delhi en hier zetten zij voor het eerst voet op Indische bodem, bij welke gelegenheid zij officieel verwelkomd werden.

Via een brede trap aan de voet van het gedenkteken, dat aan de rand van de kade staat, bereikten we het vaartuigje dat ons naar Elephanta moest brengen. Op onze tocht over de Arabische Zee passeerden we enige vissersbootjes en zeiljachten, alsmede een aantal oorlogsbodems van de Indische marine, die toevallig voor de rede van Bombay voor anker lagen. Tenslotte zagen we in de verte het eiland dat het doel was van onze tocht. Elephanta — zo vertelde men ons — werd in het begin van de 16e eeuw door Portugese troepen bezet en tegen het einde van de 18e eeuw namen de Britten het in bezit. Het werd indertijd van grote strategische waarde geacht. Aan veel vroegere bewoners dan de Portugezen of de Engelsen ontleent het eiland intussen vooral zijn grote betekenis: In de achtste eeuw werden hier in de rotsen tempels uitgehouwen, die in schoonheid de Hindoe-tempels van Ellora evenaren. Aan een grote stenen olifant die eens voor deze tempels stond ontleent het eiland de naam Elephanta, een naam die het door de Portugezen werd gegeven.

Bij de aanlegsteiger werden we opgewacht door een groep lieden met bamboe-draagstoelen, maar we gaven er de voorkeur aan zelf de steile stenen trap te beklimmen die naar de top leidde van de tachtig meter hoge heuvel, waarop zich de tempels bevonden. Boven gekomen liepen we door een haag van kooplieden, die rode schijven meloen ter verfrissing offreerden, alsmede wierookstokjes en bloemenslingers, vervaardigd van afrikanen, jasmijn en oleander, voor de verering van Shiva. Op deze wandeling werd onze aandacht getrokken door een groep vrouwen die het onderste deel van hun sari als een soort korte broek droegen, hetgeen de typische kleding bleek te zijn van de vanouds zeer geëmancipeerde vrouwen der Maharashtriërs, een der volkeren, die men in de staat Bombay aantreft.

Tenslotte zagen we in de verte de rotsopening die toegang geeft tot Elephanta's voornaamste grote, de Ganesh Gupha. De ingang van deze twaalf eeuwen geleden uit de rotsen gehouwen Brahmaanse tempel is getooid met fraaie zuilen en als men de voorgalerij betreedt ontdekt men een ongeveer zes meter hoge buste met drie gezichten, een voorstelling die dan ook Trimurti - het drievoudig gelaat - wordt genoemd. Het middelste gelaat ziet men en face, de beide andere en profile. De hele voorstelling symboliseert de aspecten van de god Shiva, terwijl het kunstwerk uitdrukking geeft aan de monotheïstische tendenz in het Hindoeïsme. Het centrale reliëf, dat een zeer serene expressie heeft, is Shiva als Brahma, de god van de schepping. De figuur links — een onheilspellende blik vertonend — is Shiva als Rudra, de god van de vernietiging, terwijl het goedmoedige rechtse profiel een uitbeelding is van Shiva als de god Vishnu, de behoeder van het geschapene.

In de Trimurti zou men een illustratie kunnen zien van een klassiek Indisch vers, dat ons onlangs onder ogen kwam. Dit vers — een formulering van de beginselen van het Hindoeïsme — volgt hieronder.

„Vishnu is Shiva,
Shiva is Brahma.
Een is de vorm,
drie zijn de goden:
Vishnu, Shiva, Brahma.
Verheven zijn zij,
Scheppers van de Wereld,
Beschermers van de Wereld,
In zichzelf volledig.
Zij zijn de god die half vrouw is"

Van de laatste regel van dit vers vindt men overigens in Elephanta ook een sculpturele voorstelling: Op een der wanden is een reliëf aangebracht van Shiva en diens gemalin Parvati als één persoon; de rechterhelft van de gestalte is die van een vrouw, de linker die van een man.

Intussen vindt men in deze grot tal van andere afbeeldingen van Shiva. Men ziet hem o.m. als veelarmige danser, als vernietiger van een demon, als echtgenoot van Parvati en als asceet. De kunst van de 8e eeuwse beeldhouwers staat op een zeer hoog peil, en aan de schoonheid en natuurlijke gratie van het menselijk lichaam is hier op gevoelige wijze in de steen vorm gegeven. De erotiek van verscheidene van deze taferelen komt door de esthetische behandeling van het gegeven op een hoger plan. De zinnelijkheid van deze beeldhouwwerken is gesublimeerd tot kunstwerken die de onbevangen bewonderaar diep ontroeren.

Op deze dag kwamen er talrijke pelgrims naar Elephanta, om er Shiva te vereren. We zagen een vader met zijn zoontje voor een der beelden staan: de man doopte zijn vinger in een bakje met witte as en maakte een teken op het voorhoofd van de knaap, terwijl hij vervolgens uit de handen van de jongen een bloemenslinger nam, die hij aan de voeten van de god deponeerde. Daarna stonden beiden enige ogenblikken in gebed verzonken. Zo zagen we ook andere Hindoes hulde betonen aan Shiva.

Toen we 's middags op onze terugtocht naar Bombay de Gateway of India naderden, stonden er op de trap naar het water talloze mensen te baden, hetgeen zij — naar ons gezegd werd — op deze geboortedag van Shiva uit godsdienstige overwegingen deden.

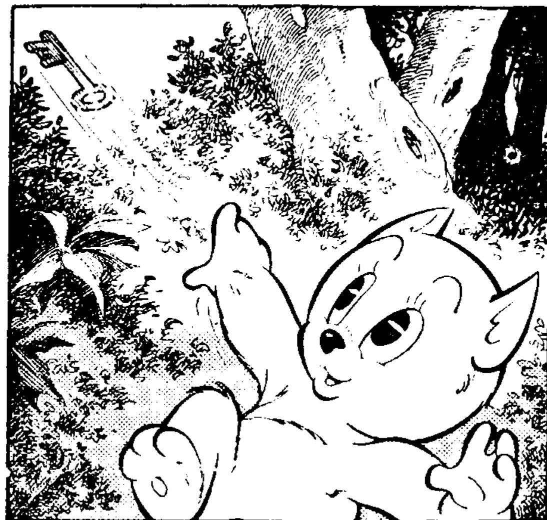
Het bezoek aan Elephanta was een boeiende confrontatie met de oude Indische cultuur en met het levende Hindoeïsme, waarvan de westerse reiziger echter zeer veel duister blijft, zolang hij niet door jarenlange studie in dit land heeft kunnen doordringen tot de mysteriën van deze rijke religie

Reliëf uit de achtste eeuw in een uit de rotsen gehouwen tempel op het eiland Elephanta, bij Bombay. Het beeldhouwwerk is een voorstelling van de drie gezichten van de god Shiva. Links Shiva als de Vernietiger, midden als de Schepper, en rechts als de Behoeder van het geschapene.

TOM POES: Heer Bommel gaat vereeuwen

2208 — „Gegroet" gromde baron Everhart, terwijl hij met vaste tred over de drempel stapte. Tom Poes keek hem na met ingehouden adem en hij slaakte een zucht van verlichting toen hij de grove edelman aan de andere kant van de deur zag verdwijnen.

Zó was hij er nog en zó was hij weg, alsof hij in de lucht was opgelost.

„Vereewd!" stelde Tom Poes vast. Hij wachtte niet of de baron terug zou komen, maar hij wierp de deur met grote kracht dicht en draaide de sleutel om in het slot. Daarna keerde hij zich om en liep blij terug in de richting van Rommelstein.

„Everhart zal raar opkijken, als hij merkt, dat zijn kasteel een ruïne is geworden", dacht hij. „Maar het is zijn eigen schuld. Hij had heer Bommel niet voor de gek moeten houden met die ruil en bovendien hoort iedereen in zijn eigen tijd thuis, dat geeft al zorgen genoeg." Zo denkende werp hij de sleutel met een flinke zwaai in het dichte struikgewas. En daar ligt het ding nu nog, geheel doorgeroest en niet meer geschikt voor gebruik, zodat het geen zin heeft er naar te gaan zoeken.

Intussen zat heer Ollie moedeloos op de stoep op de terugkeer van Tom Poes te wachten. Om hem heen waren de ambtenaar Dorknoper en commissaris Bulle Bas druk doende. Ze hadden alles opgeschreven en geschat en nu was de beambte eerste klasse bezig met het verzegelen van de voordeur.

„Het slot zal in het openbaar verkocht worden", deelde hij met holle stem mede. „Als u wilt kunt u er op bieden, meneer Bommel! Morgenochtend om deze tijd".

Maar heer Ollie schudde bedroefd het hoofd. „Ik heb geen geld meer, „sprak hij. „Ik ben een berooid heer."

Tokio. — De wetgevende vergadering van Okinawa heeft de Japanse regering verzocht te protesteren tegen de blijvende bezetting van het eiland door de Amerikanen. De bewoners van Okinawa vrezen, dat de Verenigde Staten hun eiland als een blijvende basis voor atoombommenwerpers zullen inrichten.

Huwelijk en echtscheiding in Engeland

Onenigheid in de Britse Staatskerk

(Van onze Londense correspondent)

De heterogeniteit van de talrijke godsdienstige overtuigingen en opvattingen die een onderkomen vinden in de Engelse Staatskerk heeft opnieuw geleid tot een conflict. De vorige maand verklaarde het geestelijk hoofd van de Staatskerk, Aartsbisschop Fisher, dat zijns inziens het huwelijk een sacrament was dat een levenslange verbintetnis inhield. De aartsbisschop verklaarde dit tijdens een bijeenkomst van het Hogerhuis van de Convocatie van Canterbury, zulks naar aanleiding van een besproken motie, welke onder meer de clausule inhield dat van parlementswege verboden zou worden aan geestelijken van de staatskerk om aan gescheidenen in hun kerken het sacrament van het huwelijk toe te dienen.

De aartsbisschop stelde voor — en zijn voorstel werd aangenomen — dat men deze clausule zou verwijderen op grond van zijn overtuiging dat het parlement de clausule zou verwerpen. Zelf evenwel was de aartsbisschop van mening, dat het huwelijk een verbintenis betekende voor het gehele leven. De reden waarom hij meende dat het parlement de clausule zou verwerpen was volgens hem dat de clausule een inbreuk betekende op de gewetensvrijheid van de Anglikaanse clergé. Er waren zijns inziens geestelijken die op grond van de Bijbel meenden, dat het hertrouwen van gescheidenen door opnieuw toedienen van het sacrament van het huwelijk toegestaan was. Aan zulke geestelijken diende, zo meende de aartsbisschop, de vrijheid gelaten te worden om, na verkregen toestemming van hun bisschop, de gescheidenen toe te staan opnieuw een kerkelijk huwelijk aan te gaan.

Doch aan het begin van de huidige week verklaarde de pas geïnstalleerde, nieuwe bisschop van het Londens diocees, dr. H. C. Montgomery, tijdens een bijeenkomst van de Londense Diocesane Conferentie, dat er in zijn diocees geen sprake kon zijn van kerkelijke huwelijken voor gescheidenen, hetgeen betekent, dat geen van de elfhonderd aan hem onderworpen geestelijken mag rekenen op toestemming voor het inwilligen van dergelijke kerkelijke huwelijken.

De bisschop verklaarde dat de kerk haar rol diende te spelen „op dit slagveld van uiteengerukte gezinnen en ontbonden huwelijken". „De Kerk," aldus de bisschop van Londen, „moet krachtig staan in haar getuigenis voor de goddelijke leer omtrent het huwelijk, en voor de onverbreekbaarheid van de band tussen man en vrouw. Derhalve houden wij ons aan ons besluit, dat er geen sprake kan zijn van een nieuw huwelijk in de kerk als een van de betrokkenen nog een huwelijksgezel in leven heeft. Iedere parochiepriester in deze zaal weet wat hem dit kost. Hij verlangt zulke lieden te helpen en dikwijls zou hij er de voorkeur aan geven zulks te doen. Maar hij mag het niet doen".

Daags na het afleggen van deze verklaring voegde de bisschop hier nader aan toe, dat het zijn bedoeling was geweest te zeggen, dat hij geen toestemming voor een kerkelijk huwelijk van gescheiden personen zou geven, doch dat geestelijken, die zich in geweten verplicht achtten een dergelijk huwelijk in te zegenen, de vrijheid bezaten zulks te doen.

Overval op Roemeense gezantschap te Bern berecht

Bern. — De vier Roemeense ballingen, die in februari van het vorige jaar een overval deden op het Roemeense gezantschap te Bern zijn tot respectievelijk vier jaar, drie-en-een-half jaar; twee-en-een-half jaar en vier maanden veroordeeld. De eis was zes jaar, vijf jaar en vier maanden, drie jaar en een jaar en vier maanden. Alle straffen zijn met aftrek van het voorarrest.

Ook moeten zij schadeloosstelling betalen aan de weduwe van de chauffeur van het gezantschap, die dodelijk verwond werd.

De vier verdachten hoorden onbewogen hun vonnis aan.

Vrouw van Paraguese consul-generaal in Belgie doodgeschoten

Antwerpen. — Een onderzoek heeft uitgewezen, dat de consul-generaal van Paraguay te Antwerpen, Adhemar Moringo, zijn vrouw met een revolverschot van het leven beroofde en een vriend verwondde. De diplomaat trachtte na zijn daad zelfmoord te plegen, doch dit werd door voorbijgangers verijdeld. De aanleiding was vermoedelijk jaloezie. Het echtpaar Moringo was in een echtscheidingsprocedure gewikkkeld.

Oude tradities blijven in ere

„Schutmake" IN GRONSVELD

Elf maanden oude baby drinkt met volle teugen het candidaatsbier

De jongste kandidaat voor de Gronsvelder schutters, de elf maanden oude Joke van de Boorn, drinkt gretig zijn portie bier uit de historische schelpvormige beker.

(Van een correspondent uit Zuid-Nederland)

De Broederschap van St.-Sebastiaaus te Gronsveld (een honderd man sterke schutterij, is een zeer merkwaardige vereniging. Elders in Limburg is een schutterij een vereniging, die te pas en te onpas, aanleiding of niet, dorpsfeesten opluistert, doch in Gronsveld verschijnt de eeuwenoude schutterij slechts één keer in de vier jaar in het openbaar, bij de vierjaarlijkse bronkfeesten.

Dit jaar was de schutterij van Gronsveld toe aan zo'n optreden naar buiten, zondag als erecorps bij de Sacramentsprocessie en maandag bij het traditionele „paohauwe" en het al even traditionele „schutmake".

Ter herinnering aan het feit, dat in vroeger jaren de Gronsveldse schutters versperringen moesten wegruimen op de route, die de processie aflegde, houdt het gilde van St.-Sebastianus om de vier jaar het folkloristische „paolhauwe". Was het wegkappen van palen vroeger geen al te plezierige bezigheid, voor de moderne bielemannen van Gronsveld is geen mooier werk denkbaar. oor elk paaltje dat de vijf bielemannen immers uit de weg ruimen, ontvangen zij een liter jenever. De eerste liter verdienden de bielemannen dezer dagen na de plechtige schuttersmis, welke deken P. Hoogers opdroeg. Op het kerkplein voor de pastorie van deken Hoogers moesten de bielemannen de eerste paal kappen, waarvoor zij fles nummer één in ontvangst mochten nemen. De inhoud van de fles werd niet alleen door de vijf bielemannen genuttigd, maar ook door schutterskoning Giel Hessels, alle officieren en door deken Hoogers, die dapper had meegedaan bij het vellen van de eerste paal.

Na deze eerste paal zijn nog drie-en-twintig andere palen gevolgd en derhalve ook nog drie-en-twintig flessen geledigd, hetgeen warempel niet zo heel erg veel is, wanneer men bedenkt, dat de schutterij van Gronsveld meer dan honderd leden telt.

We willen hiermee evenwel niet beweren, dat Gronsveldse schutters op die dag dorst hebben geleden. Buiten het regiment jeneverflessen wachtten ook nog enkele vaten bier op de schutters en op al degenen, die lid van de schutterij willen worden.

Als lid van de St.-Sebastianus broederschap kan elke inwoner van Gronsveld ongeacht zijn leeftijd, worden ingeschreven op de vierjaarlijkse schuttersdag, mits hij twee kwartjes in de kas stort en mits hij het bewijs levert een fijnproever van bier te zijn. Heel wat Gronsveldenaren hebben bij die gelegenheid aan deze voorwaarden voldaan. Met honderden verdrongen zij zich rond schutterslokaal J. H. Meijs, om daar uit handen van kapitein Chrit Houben de historische schelpbeker te ontvangen en een flinke teug bier te nemen. Onder het drinken van dit schuttersbier begroetten de oude schutters elk lid met hoera-geroep, terwijl de vaandrig het gildevaandel zwaaide. Volgens dit oude ritueel zijn in Gronsveld dan ook heel wat nieuwe schutters gemaakt. De eerste nieuwe schutter was het vijf-jarig zoontje Michel van koning Hessels. Na hem kwamen nog vele jonge en oude Gronsveldenaren. Onder hen was de jeugd het sterkst vertegenwoordigd, hetgeen voor de hand ligt, wanneer men weet, dat het in Gronsveld als een schande wordt beschouwd, wanneer men zich in zijn jeugd niet „schutter" heeft laten maken. Alleen kapelaan M. Kuppens, die pas kort in Gronsveld vertoeft, werd verzuim niet aangerekend. Onder grote hilariteit van de jeugdige kandidaat-schutters nam kapelaan Kuppens een flinke slok bier en werd daardoor lid van het illustere St.-Sebastianus gilde van Gronsveld.

Met enorm gejuich werd als zodanig ook begroet de jongste kandidaat-schutter, de elf maanden oude Joke van de Boorn, die zeer tot genoegen van papa Martin van de Boorn en nog meer tot dat van opa Jan van de Boorn van de bierbeker dronk als was het een fles melk.

Joke van de Boorn heeft hiermee de familietraditie van het Gronsveldse gezin van de Boorn voortgezet. Zijn overgrootvader was majoor van St.-Sebastianus, zijn grootvader werd als kind van één jaar schutter en zijn vader vierde het zilveren lidmaatschap van St.-Sebastianus.

Joke van de Boorn en al de overige jeugdige Gronsveldenaartjes, die aldus gewillig de traditionele schuttersdoop ondergingen, vormen voor Gronsveld de zekere garantie, dat „St.-Sebastianus" nog lang zal bestaan en dat Gronsveld nog jaren plezier kan beleven aan zijn „paolhauwe" en „schutmake".

SCHAT-EILAND

door ROBERT L. STEVENSON

(Vertaald door Yge Foppema)

56

Aldus kwam ik dicht bij de plek waar ik Ben Gunn had ontmoet, en nu werd ik voorzichtiger en keek naar alle kanten rond. Ik bespeurde een gloed tegen de hemel die toe- en afnam en vermoedde dat daar de man van het eiland zijn avondmaal zat te koken boven een laaiend vuur. Toch vroeg ik me in mijn hart af, hoe hij zo zorgeloos kon zijn, want als ik die gloed kon zien, zou het dan ook niet het oog van Silver in zijn kamp aan de kust tussen de moerassen kunnen treffen?

Het werd langzamerhand donkerder en ik had alle moeite om zelfs maar ten naaste bij koers te houden naar de plaats van mijn bestemming. De omtrekken van de dubbele heuvel achter me en het Kijkglas aan mijn rechterhand werden steeds vager, er stonden nog maar enkele bleke sterren en het lage land waar ik doolde was vol gewas waarover ik struikelde en zandkuilen waar ik inviel.

Ineens werd het wat helderder om me heen. Ik keek op. Een zwakke glans van maanlicht had de top van het Kijkglas bereikt, en weldra zag ik een breed en zilverig licht zich laag tussen de bomen bewegen, en ik wist dat de maan was opgekomen.

Met deze hulp legde ik nu snel de rest van de tocht af; soms liep ik bedaard, maar dan weer zette ik het op een lopen, want mijn ongeduld dreef me naar de palissade. Maar toen ik mijn weg zocht door het bosje dat er voor lag, was ik toch niet zo onvoorzichtig, of ik hield mijn vaart in en was op mijn hoede. Het zou geen passend slot voor mijn avonturen zijn geweest, als ik bij vergissing door mijn eigen mensen was neergeschoten. De maan rees steeds hoger, hier en daar scheen het blanke licht in brede bundels door een gedeelte van het bos dat wat meer open was, en recht voor me uit ontwaarde ik tussen de bomen een schijnsel van een andere kleur. Het was rood en gloeiend en af en toe werd het een beetje verduisterd — als de overblijfselen van een groot vuur die lagen te smeulen.

Wat dat kon zijn, kon ik met geen mogelijkheid bedenken. Tenslotte bereikte ik de rand van de open plek. De Westelijke punt daarvan lag al in de stralende maneschijn, de rest met het blokhuis zelf was nog in zwarte schaduw gedompeld, waar hier en daar lange zilverige lichtstrepen doorheen liepen. Aan de andere kant van het huis had een reusachtig vuur gebrand en de resten daarvan straalden een rode gloed uit, die fel afstak bij het zachte, bleke maanlicht. Geen levend wezen bewoog zich, geen geluid was te vernemen behalve dat van de wind. Ik bleef met diepe verbazing en misschien ook wel een beetje angst in het hart staan. Het was niet onze gewoonte zo'n groot vuur aan te leggen, we waren integendeel op last van den kapiteit nooit scheutig geweest met brandhout, en ik begon bang te worden dat er tijdens mijn afwezigheid iets ergs was gebeurd.

Ik sloop in Oostelijke richting om de palissade heen, zorgde er voor dat ik in de schaduw bleef en klom er over op een geschikte plaats waar de duisternis het diepst was.

Om dubbel zeker te zijn kroop ik op handen en voeten verder, zonder enig geluid te maken, tot ik de hoek van het huis had bereikt. Toen ik naderbij kwam, voelde ik eensklaps een grote opluchting. Het was op zichzelf geen prettig geluid, en onder andere omstandigheden heb ik me er vaak over beklaagd, maar op dat ogenblik klonk het me als muziek in de oren dat mijn vrienden daar zo luid en vreedzaam lagen te snurken. De roep van de wacht op zee, dat heerlijke „Alles wel aan boord!" had nog nooit zo geruststellend in mijn oren geklonken.

Intussen viel er aan één ding niet te twijfelen: ze hielden schandalig slecht de wacht. Als Silver en zijn mannen op dezelfde manier waren komen aansluipen als ik nu deed, zou niemand van ons het licht van de nieuwe dag hebben gezien. Dat komt er van, als de kapitein gewond is, en voor de zoveelste keer nam ik het mezelf hevig kwalijk, dat ik ze zo in de steek had gelaten, met zo weinig mensen om de wacht te betrekken.

Intussen had ik de deur bereikt en ik kwam overeind. Binnen was alles donker, zodat ik met het oog niets kon onderscheiden. Te horen was er niets dan alleen het gestadig dreunen van de snurkende mannen en af en toe een licht geluid, een fladderen of pikken, waarvoor ik geen verklaring wist. Met vooruitgestoken armen liep ik vastberaden naar binnen. Ik zou op mijn eigen plaats gaan liggen, dacht ik en grinnikte geluidloos bij die gedachte, en zien wat voor gezicht ze zouden zetten, als ze me daar de volgende morgen vonden. Mijn voet stootte tegen iets dat meegaf — het was het been van een slaper; hij keerde zich om en kreunde, maar werd niet wakker.

Toen barstte eensklaps in de duisternis een krijsende stem los: „Realen van achten! realen van achten! realen van achten! realen van achten! realen van achten!" en zo voort, zonder ophouden en zonder verandering, als het klapperen van een kleine watermolen.

Het was kapitein Flint, de groene papegaai van Silver. Die had ik aan een stuk schors horen pikken; die had beter wacht gehouden dan de mensen en met zijn eentonig refrein mijn komst aangekondigd.

Ik kreeg geen tijd om me te herstellen. Het snerpende gekrijs van de papegaai deed de slapers ontwaken en opspringen, en met een daverende vloek schreeuwde Silver: „Wie daar?"

Ik keerde me om en probeerde weg te lopen, botste pijnlijk tegen iemand aan, deinsde terug en liep vervolgens recht in de armen van een tweede, die me vastgreep en stevig beet hield. „Dick, haal licht," zei Silver, toen ze zich aldus van mij meester hadden gemaakt.

Een van de mannen ging naar buiten en kwam weldra met een brandende tak terug.

(Wordt vervolgd)

A.S.U.-week onder grote belangstelling geopend

Enrique HORST ontvangt Anjer Wissel-beker

Oranjestad. — Het was lang voor zeven uur gisteravond, dat men vele auto's in de richting van het Wilhelmina Stadion zag rijden. De Jeugdharmonie o.l.v. Frère Pedro zag men, onder het spelen van vrolijke marsen, naar het stadion marcheren en de opkomst van de muzikanten was bijzonder groot. Niet minder dan vier grote bassen werden meegevoerd. Ook de Excelsior Brass Band marcheerde mee en liep aan het hoofd van de vele sportdelegaties, het Stadion binnen.

Om half acht betrad de Jeugdharmonie het volle Wilhelmina Stadion onder het spelen van een pittige mars. De Harmonie mocht een daverend applaus in ontvangst nemen. Dit muziekkorps nam plaats tussen de beide tribunes in.

Op de ere-tribune merkten wij op de heer E. Petrona, enkele Eilandsraadsleden, de Z.E. Pastoor J. N. Burgemeester, de Z.E. Pastoor Penninx en andere geestelijken, de heer Jan R. Beaujon en vele anderen. Als ceremoniemeester trad de de heer Tico Kuiperi op. Politie en Padvinders zorgden voor de goede orde.

Kort nadat de Harmonie tussen de tribunes had plaats genomen, kwam de Excelsior Brass Band in hun keurige witte uniformen het Stadion binnen marcheren onder het spelen van een vrolijke mars en direkt daarachter marcheerden de vele sportdelegaties van ons eiland in hun diverse kleurige sportuniformen.

Vermeldenswaardig is nog, dat Club Caribe enkele uitgedoste Indiaantjes voorop hadden gesteld en dat het geheel werd afgesloten door de Paarden Sportvereniging, die met haar vurige paarden en ponnies een prachtig sluitstuk vormde. De delegaties stelden zich op het terrein op vòor de ere-tribune en weldra klonk, gespeeld door de Jeugdharmonie, het Wilhelmus plechtig over het sportterrein, terwijl de Nederlandse vlag gehesen werd.

Nauwelijks waren de laatste tonen weggeëbd, of de atleet Enrique Vorst betrad het sportterrein en liep in een cirkel om de opgestelde delegaties onder het geroffel der trommels van de padvinders. De ASU-vlag werd gehesen; het opschrift aan ingang „ASU-WEEK 22 juni — 1 juli" werd geillumineerd en een klein vuurwerk werd ontstoken. De wnd voorzitter van de ASU, dr Dolfi Oduber, hield daarna een toespraak, waarna hij overging tot het overhandigen van de Anjer Wisselbeker, welke door Z.K.H. Prins Bernhard verleden jaar werd overgedragen aan het ASU-bestuur om toegekend te worden voor de meest sportieve prestatie van elk jaar. De keuze voor dit jaar, aldus spreker, was echter niet erg moeilijk geweest, ofschoon er verschillende namen van verenigingen en personen genoemd [illegible] aan een atleet, die zowel op de sportvelden als daar buiten, zich, zoals het een ware sportman betaamt, heeft gedragen.

Een heel korte opsomming van zijn bijzondere prestaties is het volgende: gedurende het baseball-toernooi voor de Aruba Motors trophee, behaalde hij de champion „batting"; tijdens de wedstrijden tegen de atleten op Curaçao behaalde hij 3 eerste prijzen, terwijl hij in de laatste Olympiade van het Lago Sport Park wederom vier keer de eerste prijs heeft veroverd. In de eerste ASU-week behaalde hij niet minder dan drie eerste prijzen en een tweede prijs, waardoor hij terecht tot de „most outstanding athlete" van deze Spelen uitgeroepen werd.

Mag ik de heer ENRIQUE VORST verzoeken even op de ere-tribune te komen om de Anjer Wisselbeker in ontvangst te nemen, als bewijs van de meest sportieve prestaties over 1955—1956.

Enrique Vorst mocht hierop uit handen van de wnd voorzitter van de ASU de prachtige beker in ontvangst nemen. Dat deze atleet behalve een goed sportman ook een goed redenaar is, bleek spoedig, toen hij voor de vuist weg een pittige rede hield voor de mikrofoon, waarin hij allen opwekte de ASU-sportweek tot een succes te maken.

Namens de ASU wenste de heer Oduber de jonge Vorst van harte geluk en zich tot de toehoorders wendende, zeide de voorzitter: „Mogen zijn prestaties en gedrag als voorbeeld dienen voor elke sportbeoefenaar op Aruba."

Thans nam de voetbalwedstrijd een aanvang tussen een selectie van Oranjestad en de buitendistricten. Deze gaven elkaar geen haar breed toe en de wedstrijd eindigde dan ook met gelijk spel 1—1.

De ASU-week werd op waardige wijze ingeluid en met belangstelling ziet men de komende sportevenementen tegemoet.

Engeland kent diplomatieke rechten toe aan 85 leden van Russische ambassade

Londen. — De Britse regering heeft diplomatieke rechten toegekend aan 85 personen, die aan de Russische ambassade in Londen zijn toegevoegd.

Kort geleden heeft de Russische regering bekendgemaakt, dat zij op basis van wederkerigheid diplomatieke rechten zou toekennen aan het hulppersoneel van buitenlandse ambassades en aan militaire attaché's in Moskou.

Faroek laat zich van zijn goede kant zien

Rome. — Marisa Zoegi, een meisje uit de buurt van Florence, had het gisteren in een televisie-uitzending te Milaan „Quitte of dubbel" door het goed beantwoorden van vragen over de wielersport tot een prijs van ongeveer 12.000 gulden gebracht. Zij kon deze prijs verdubbelen door een volgende vraag goed te beantwoorden, maar durfde dit niet aan. Ze had, zo vertelde zij onder tranen, het reeds verdiende geld te hard nodig voor het betalen van een speciale behandeling van haar zieke moeder en wilde het verlies daarvan niet riskeren. Toen zij in haar hotel terugkeerde, wachtte haar daar een verrassing: een telegram, waarin door iemand, die de uitzending gevolgd had, medeleven met haar omstandigheden werd betuigd en een aanvulling van de prijs tot het gehele bedrag werd beloofd. Het telegram was afgezonden door ex-koning Farock van Egypte.

Maandag in de ASU-week

Oranjestad. — In het kader van de ASU-week zullen op het terrein van Estrella te Santa Cruz basketball-wedstrijden gehouden worden. Voor de dames begint de wedstrijd om 19.30 uur, voor de heren om 20.30 uur. De toegang is vrij.

Washington. — De toneelschrijver Arthur Miller heeft aangekondigd, dat hij op een tijdstip vóór 13 juli a.s. in het huwelijk zal treden met Marilyn Monroe.

De TT-races te Assen

Assen. — Op de TT-races, die zaterdag 30 juni op het circuit te Assen worden gehouden, zal Moto Guzzi in de 350 cc-klasse uitkomen met de volgende vier rijders: Ken Cavanagh, Bill Lomas, Dicky Dale en Duilio Agostini.

In de 500 cc-klasse verschijnen voor het eerst twee acht cylinder motoren van deze fabriek op de baan. Berijders zijn Ken Cavanagh en Bill Lomas.

Plymouth. — Een Britse postduif is dezer dagen uitgeput neergestreken op het passagiersschip „Ascania". Het dier had 2400 km over de Atlantische Oceaan gevlogen.

New Yorkse Beurs

New York. — Onder invloed van de impasse in de loononderhandelingen in de staalindustrie, was de NY-effectenbeurs gisterenmorgen onregelmatig, doch de grondtoon bleef vast en rond het middaguur hadden fractionele stijgingen de overhand.

In de namiddag verliep de handel zeer kalm en brokkelde de koersen iets af. De markt sloot nauwelijks prijshoudend met kleine dalingen in de meerderheid.

Aantal verhandelde fondsen 1109; hoger 402; lager 439; onveranderd 268. Aandelenomzet 1.630.000; obligatieomzet $ 2.880.000.

Amer. Tel and Tel	179 7/8
Anaconda Comp.	72 3/4
Bethlehem Steel.	146 7/8
Dupont de Nemours	212 1/2
Gen. Electric	59
Gen. Motors	44 3/4
Intern. Tel and Tel	31 7/8
Kon. Petr. Mij	104 3/8
Shell Oil	80 3/4
Standard Oil of N.Y.	57 7/8
U.S. Steel	55 1/4
Canadian Pacific	31 3/8
Intern. Nickel	96

Dodgers en Cardinals lijden kostbare nederlagen

YANKEES verliezen van de WHITE SOX

De Braves van Milwaukee wonnen gisteren hun zevende achtereenvolgende wedstrijd, terwijl de Brooklyn Dodgers aan het verliezen waren van de Cincinnati Redlegs, zodat de Braves onder hun nieuwe manager niet alleen de eerste plaats van de National League wisten te veroveren, maar nu gaan zij zelfs hun voorsprong vergroten. Zij wonnen hun zevende achtereenvolgende wedstrijd van de New York Giants met 3—1. Homeruns van Bruton en Eddie Mathews brachten de winnende runs binnen. Ray Crone won voor Milwaukee en uben Gomez verloor voor de Giants.

Nadat de Brooklyn Dodgers op donderdag met twee homeruns van Roy Campanella en een totaal aantal honkslagen van 15 met 9—8 van de St Louis Cardinals wonnen, konden dezelfde Dodgers met Roy Campanella samen gisteravond geen oplossing vinden voor het opwerpen van Brooks Lawrence. De ster-pitcher van de Cincinnati Redlegs, die tot nu toe het beste record heeft in de Major-Leagues, won gisteren met 6—0 van de Wereldkampioenen om aldus zijn negende wedstrijd te winnen. Hij heeft er tot nu toe geen enkel verloren. Lawrence stond de Dodgers zegge en schrijve slechts twee honkslagen toe. Hij werd op grootse wijze ondersteund door zijn makkers, die drie homeruns sloegen. Zijn „battery-mate" Ed Bailey sloeg er zelfs twee en Frank Robinson sloeg zijn 14e van het seizoen.

Robin Roberts schijnt een oplossing te hebben gevonden voor zijn moeilijkheden, want gisteren won hij zijn zevende wedstrijd van het jaar met 2—1 van de St Louis Cardinals. Het verlies was een grote klap voor de Cardinals, die nog steeds een oog hebben op het kampioenschap van de National League. Lindy McDaniel verloor voor de Cardinals. Del Ennis sloeg voor de Phillies een homerun.

De wedstrijd Chicago vs. Pittsburgh moest na 4 innings afgelast worden wegens het uitvallen van de lichten. De Chicago Cubs stonden toen met 2—0 voor.

In de American League speelden gisteravond de Chicago White Sox en de New York Yankees de eerste wedstrijd van een serie van vier. De wedstrijd, welke na 12 innings spelen gewonnen werd door de White Sox, werd de „thriller" van het jaar genoemd. Dick Donovan, pitcher van de White Sox, had de Yankees voor zeven en twee-derde innings geen enkele honkslag toegestaan, maar moest toch toezien hoe zijn 2—0 voorsprong in de laatste innings met honkslagen van McDougald en Mantle op gelijke voet gebracht werd. De Yankees namen in de 11e inning met twee runs een 4—2 voorsprong op de White Sox, maar Chicago maakte in dezelfde inning weer gelijk. Een honkslag van Sam Esposito in de 12e inning met alle honken bezet, bracht de White Sox eindelijk aan de overwinning. De White Sox wonnen dus met 5—4. Lary Doby sloeg in deze wedstrijd zijn vijfde homerun van het seizoen.

Het is Ted Williams gisteren dan eindelijk gelukt een homerun te slaan. De beroemde slagman had in dit seizoen nog geen enkele maal voor vier honken geslagen, maar eindelijk slaagde hij er gisteren in en het was een 2-run homerun. Don Buddin sloeg voor de Red Sox een 2-run homerun en Boston won met 6—3 van de Kansas City Athletics.

De Cleveland Indians wonnen ook hun wedstrijd van de Washington Senators met 4—0. Dit betekende dus, dat de rest van de eerste divisie van de American League van het verlies van de Yankees profiteerde om één wedstrijd van hun achterstand in te halen. Mike Garcia pitchte de „shutout" voor de Indians en het was in de tweede achtereenvolgende Cleveland-wedstrijd, dat dit staaltje door Cleveland-pitchers volbracht werd. Garcia heeft er nu vijf gewonnen en zeven verloren. Chuck Stobbs verloor voor de Senators.

Prof. tenniswedstrijden in Lago Sportpark

Lago. — Evenals drie jaar geleden zullen er wederom professionele tennisdemonstraties gegeven worden, hetwelk werd mogelijk gemaakt door de Esso Tennis Club. Het is de groep van Jack Kramer, bestaande uit de heren Tony Trabert, Pancho Gonzales, Pancho Segura en Rex Hartwig.

Deze groep is op toernooi door Zuid-Amerika en komt vanuit Caracas op Aruba. De demonstraties zullen plaatvinden op zondag 8 juli as. in het Lago Sport Park.

Ronde van Zwitserland

Chur. — De zevende etappe van de Ronde van Zwitserland ging van Bellinzona naar Chur, over een afstand van 168 kilometer en werd gewonnen door de Zwitser Schaer in 5 uur 41 minuten en 40 seconden.

De Nederlanders Wagtmans, van Donden en Roks staakten de strijd. Zij bleken niet opgewassen te zijn tegen de slechte weersomstandigheden. De overgebleven Nederlanders, van der Pluym, Nolten en Maenen, werden respectievelijk 13e, 14e en 38e in het etappeklassement.

De Zwitser Graf heeft in het algemeen klassement de leiding. Nolten is in het algemeen klassement 11e; van der Pluym 28e en Maenen 38e.

De voetbal-organisatie in O.-Nederland

Deventer. — De voormalige vereniging van Oostelijke eerste klassers (VOEK) is in een te Deventer gehouden vergadering officieel opgeheven. De Oostelijke semi-profclubs hebben zich thans verenigd in een federatief Oostelijk betaald voetbal. De voorzitter van de VOEK, de heer E. Landaal (Apeldoorn), keerde niet als voorzitter in de nieuwe organisatie terug. Deze functie wordt nu uitgeoefend door de heer H. J. van Dalen, van S.C. Enschedé. Secretaris is de heer Noszens (PEC), terwijl als leden van het bestuur werden gekozen de heren Enschedé (Tubantia), Jansen (Rheden) en Beumer (AGOVV).

VESTA boekt tweede zege ten koste van Estudiantes

Willemstad. — Vesta, de A-klasser van Santa Maria, boekte gisteravond in haar tweede competitiewedstrijd haar tweede overwinning, en scoorde in deze overwinning vier doelpunten om zich alleen op de eerste plaats van de A-klasse competitie te plaatsen. De Santa-Maria-club wist in de laatst gehouden competitie, pas in de laatste wedstrijden enkele punten bijeen te garen om zich van de staartgroep te verwijderen en zo het gevaar te ontwijken, welke de laatste plaats met zich medebrengt, nl. de promotie-degradatiewedstrijden. In de competitie van 1956 is het echter helemaal anders gegaan met deze club vol jonge voetballers. Na de verrassende zege op de Collegemensen van Sithoc, werden de Studenten van Mundo Nobo gisteravond het kind van de rekening.

Vesta begon vol enthousiasme en het was direct te zien, dat het voor Estudiantees een harde dobber zou worden. Met drie harde zwoegers in de voorhoede, spelers zoals Da Costa Gomez, Petronella en Mahhilde, verspilden de jongens van Santa Maria geen tijd om het doel van de Studenten onder vuur te nemen.

Na 10 minuten spelen namen de Vesta-jongens de leiding met een doelpunt van midvoor Henriquez. Het schot van Henriquez was niet bijzonder hard, maar precies in de hoek gericht. De doelverdediger van Estudiantes moet zeker gedacht hebben, dat de bal zou uitgaan, want hij keek er zelfs niet naar, maar het leer ging precies langs de paal in het doel: 1—0 voor Vesta.

Zeven minuten later vergrootte Vesta met een ander onnozel doelpunt haar voorsprong op de Studenten. De bal werd hoog voor het doel van de Studenten geplaatst. Rechtsbuiten Petronella sprong samen met de backs en probeerde de bal in het doel te koppen. Petronella slaagde hier niet in, maar ook de back van Estudiantes faalde. Bij het neerkomen kaatste de bal tegen het lichaam van Petronella en verdween op dezelfde manier als bij het eerste doelpunt in het doel, zonder dat de keeper er naar keek: 2—0 voor Vesta.

Vesta bleef voor geruime tijd na deze twee doelpunten in de meerderheid. Pas in de laatste tien minuten begonnen de Studenten zich los te werken. Vesta werd even in de verdediging gedrukt, maar de Studenten wisten niet te scoren. De stand was bij de rust nog steeds 2—0 voor Vesta.

Estudiantes speelde in de tweede helft tegen de wind in en werd weer door Vesta volkomen bedwongen. Na zes minuten spelen in de tweede helft werd het met een doelpunt van E. Baromeo, 3—0 in het voordeel van Santa Maria. Captain Mathilde diende de Studenten de genadeslag toe in de 18e minuut met een schitterend doelpunt, welk de stand op 4—0 bracht.

Estudiantes kreeg nadat Vesta vier maal had gescoord, verschillende goed opgelegde kansen om te scoren en aldus de eer te redden. Nonchalant en slordig spel in de voorhoede bedierf echter alles voor Estudiantes. Het einde werd bereikt met de stand 4—0 in het voordeel van Vesta.

Zo wonnen de jongens van Santa Maria met schitterend spel hun tweede competitiewedstrijd en zij staan nu met vier competitiepunten, zes doelpunten vóór en geen enkel tegen, alleen op de eerste plaats in de A-klasse.

Nederl. voetbalkampioen neemt deel aan Europees clubkampioenschap

's Gravenhage. - Naar wij vernemen, heeft de K.N.V.B. aan de Europese voetbalfederatie meegedeeld, dat de kampioen van Nederland zal worden ingeschreven voor het Europees clubkampioenschap dat tijdens het seizoen 1956 /57 wordt gehouden.

De commissie voor de organisatie van dit kampioenschap komt op 28 juni te Parijs tezamen. De Nederlandse kampioen is dan nog niet bekend; mocht de kampioen geen prijs stellen op deelneming, dan zal nummer 2 van de competitie worden ingeschreven. De volgende 19 kampioenen uit de diverse landen staan op de deelnemerslijst: Manchester United (Engeland), Glasgow Rangers (Schotland), Anderlecht (België), Spora (Luxemburg), C. C. Nice (Frankrijk), Honved (Hongarije), Fiorentina (Italië), Bilbao (Spanje), Slovan (Tsjechoslowakije), F. C. Porto (Portugal), Grasshoppers (Zwitserland) en de nog niet bekende kampioenen van Denemarken, Zweden, West-Duitsland, Oost-Duitsland, Bulgarije, Roemenië, Joegoslavië en Nederland.

Waarschijnlijk zal Malmoe kampioen van Zweden worden. De mogelijkheid bestaat, dat het aantal van 19 clubs nog zal worden vergroot, omdat de inschrijvingsdatum pas 28 juni sluit. De bedoeling is, dat er voorwedstrijden worden gespeeld volgens een regionale indeling.

Beurs Caracas

Centro Simón Bolivar 1a Emisión	98.75
2a Emisión	—
3a Emisión	—
4a Emisión	—
6a Emisión	—
7a emisión	—
Banco Obrero Céd. Hip. 5 a.	—
Banco Obrero Céd. Hip. 10 a.	—
Almacenadora Caracas	120
Banco Maracaibo	350
Banco Comercial de Maracaibo	—
Banco Nacional de Descuento 80°/°	—
Banco Unión total pagado	1.060
Barvensa sin derecho	17
Bolsa de Caracas acciones	—
Cauchos General	300
Celanese ordinarias	10
Celanese preferidas	730
Cemento Carabobo	300
Cerveceria La Llanera	10
Cervecera Nacional	100,50
Cerveceria Unión	135
Electricidad Caracas	172
Electricidad Caracas serie A	100
Electricidad Caracas serie B	—
Envases Venezolanos	175
Hotelera Venezolana acc. s/derecho	—
Inverdica 100°/° pagado	15
Inversora 30°/° pagado	3,50
Inmuebles Caracas	185
Luz Eléctrica Venezuela bonos	99
Perforación ordinarias	—
Perforación preferidas	—
Rovenca comunes	30
Rovenca preferidas	—
Savoy Candy preferidas	370
Sivensa ordinarias	—
Sivensa preferidas	—
Telares Caracas y Valencia	80
Seguros Avila	—
Seguros La Nacional	—
Seguros La Previsora	—
Venepal 40°/° pagado	60
Venezolana de Cemento	284
Venezolana de Tabaco	—
Vica	—

OPENBARE VERKOOP

Ten overstaan van Notaris Mr A. A. G. Smeets zal op Dinsdag 3 Juli a.s. des voormiddags 10 uur te zijnen kantore aan de Handelskade no. 9B in het openbaar volgens plaatselijk gebruik ex artikel 1203 lid 2 B.W. worden verkocht:

1. Het huis met erf en grond, plaatselijk bekend Caracasbaaiweg no. 145 in het tweede district groot 660 M2, kadastraal bekend als tweede district sectie A no. 551,
2. Het tot 5 Maart 2012 durend recht van erfpacht op een stuk grond, gelegen in het tweede district te Mahoema, kadastraal bekend Tweede District sectie A no. 1074 groot 1910 M2, plaatselijk bekend als Jan Noorduynweg 6 en 8, met het daarop gebouwde huis en restaurant,

De veilingscondities liggen gedurende acht dagen vóór de dag van verkoop ten kantore van genoemde Notaris ter inzage.

Officiele Mededelingen VAN DE Curacaosche Voetbalbond

NO 1956/04.

WEDSTRIJD-UITSLAGEN

Competitie A-klasse:

Vesta 1 — Sithoc 1 .... 2—0.
Estudiantes 1 — Riverside 1 .... 1—2.
(Onder protest van Estudiantes)
S.U.B.T. 1 — Jong Colombia 1 .... 4—0.
Jong Holland 1 — Jong Curaçao 1 .... 4—0.
Vesta 1 — Estudiantes 1 .... 4—0.
Sithoc 1 — Riverside 1 .... 1—1.
(Onder protest van Riverside)

Competitie Reserve A-klasse:

Jong Colombia 2 — Sithoc 2 (J. Colombia 2 niet opgek.)
Jong Holland 2 — Jong Curaçao 2 .... 0—3.
S.U.B.T. 2 — Riverside 2 (Riverside 2 niet opgek.)

Competitie B-klasse:

S.V.V./Scherpenh. 1 — Centro Dominguito 1 2—3.
Veendam 1 — Victory Boys 1 .... 3—1.
Canisius Boys 1 — Saturnus 1 .... afgelast.
Caribbean Boys 1 — Athene 1 .... afgelast.
Deportivo Curaçao 1 — Veendam 1 (Dep. Cur. niet opgek.)
Victory Boys 1 — Centro Dominguito 1 .... 0—3.
Caribbean Boys 1 — Canisius Boys 1 .... 1—0.
Athene 1 — Saturnus 1 .... 6—0.

WEDSTRIJD-PROGRAMMA

Competitie A-klasse:

Vrijdag 29 juni 1956 om 7.00 uur n.m.: Jong Holland 1 — Jong Colombia 1 (Stadion)
om 8.45 uur n.m.: Vesta 1 — Riverside 1 (Stadion)
Zondag 1 juli 1956 om 4.15 uur n.m.: S.U.B.T. 1 — Sithoe 1 (Vredenberg)
Vrijdag 6 juli 1956 om 7.00 uur n.m.: Jong Curaçao 1 — Jong Colombia 1 (Stadion)
om 8.45 uur n.m.: Jong Holland 1 — Estudiantes 1 (Stadion)
Zondag 8 juli 1956 om 4.15 uur n.m.: Riverside 1 — S.U.B.T. 1 (Vredenberg)
Vrijdag 13 juli 1956 om 7.00 uur n.m.: Jong Curaçao 1 — Estudiantes 1 (Stadion)
om 8.45 uur n.m.: Jong Holland 1 — Vesta 1 (Stadion)
Zondag 15 juli 1956 om 4.15 uur n.m.: Jong Colombia 1 — Sithoc 1 (Stadion)
Vrijdag 20 juli 1956 om 7.00 uur n.m.: S.U.B.T. 1 — Vesta 1 (Stadion)
om 8.45 uur n.m.: Jong Holland 1 — Riverside 1 (Stadion)

Competitie Reserve A-klasse:

Zaterdag 23 juni 1956 om 4.00 uur n.m.: Vesta 2 — Estudiantes 2 (Vesta-terrein)
om 4.00 uur n.m.: S.U.B.T. 2 — Jong Curaçao 2 (Vredenberg)
om 4.00 uur n.m.: Sithoc 2 — Riverside 2 (Sithoc-terrein)
Zaterdag 30 juni 1956 om 4.00 uur n.m.: Vesta 2 — Jong Colombia 2 (Vesta-terrein)
om 4.00 uur n.m.: Jong Holland 2 — Estudiantes 2 (Stadion)
Zaterdag 7 juli 1956 om 4.00 uur n.m.: Sithoc 2 — Jong Curaçao 2 (Sithoc-terr.)
om 4.00 uur n.m.: Vesta 2 — Jong Holland 2 (Vesta-terr.)
om 4.00 uur n.m.: S.U.B.T. 2 — Jong Colombia 2 (Vredenberg)
Zaterdag 14 juli 1956 om 4.00 uur n.m.: S.U.B.T. 2 — Jong Holland 2 (Vredenberg)
om 4.00 uur n.m.: Riverside 2 — Estudiantes 2 (Stadion)

Competitie B-klasse:

Zondag 24 juni om 4.00 uur n.m.: S.V.V./Scherpenheuvel 1 — Saturnus 1 (Scherpenheuvel)
Woensdag 27 juni 1956 om 7.00 uur n.m.: Victory Boys 1 — Caribb. Boys 1 (Stadion)
om 8.45 uur n.m.: Athene 1 — Dep. Curaçao 1 (Stadion)
Woensdag 4 juli 1956 om 7.00 uur n.m.: Saturnus 1 — Veendam 1 (Stadion)
om 8.45 uur n.m.: Dep. Curaçao 1 — Caribb. Boys 1 (Stadion)
Zondag 8 juli 1956 om 4.00 uur n.m.: Athene 1 — Centro. Dom. 1 (Athene-terr.)
om 4.00 uur n.m.: Canisius Boys 1 — S.V.V./Scherpenheuvel 1 (Scherpenheuvel)
Woensdag 11 juli 1956 om 7.00 uur n.m.: Saturnus 1 — Dep. Curaçao 1 (Stadion)
om 8.45 uur n.m.: Veendam 1 — Caribbean Boys 1 (Stadion)
Zondag 15 juli 1956 om 2.30 uur n.m.: Canisius Boys 1 — Saturnus 1 (Stadion)
om 4.00 uur n.m.: Caribbean Boys 1 — Athene 1 (Sithoc-terr.)

MEDEDELINGEN:

Deelnemers reis naar Aruba op zaterdag 23 juni 1956: R. Th. Curiel (Vertegenwoordiger C.V.B.), P. Dacunha (trainer), E. Coffie (masseur).

Spelers: E. Hato (Jong Holland), F. Paulina (Jong Holland), S. Olario (Sithoc), E. Sambo (Jong Curaçao), W. Canword (S.U.B.T.), E. T. Vlinder (S.U.B.T.), M. Bicentini (S.U.B.T.), E. Meulens (Jong Curaçao), M. Meulens (Jong Curaçao), C. Adoptie (Jong Holland), P. Koolman (S.U.B.T.), E. Jansen (Jong Holland), H. F. Daal (S.U.B.T.), H. Schoop (Sithoc), E. Bernardina (Jong Holland), E. Paulina (S.U.B.T.), F. Daal (Jong Curaçao), C. R. Thielman (S.U.B.T.), F. Colina (Estudiantes), E. da Costa Gomez (Vesta), E. Botkin (Jong Curaçao) en G. Giribaldi (Sithoc).

BOETES:

De volgende verenigingen verbeuren een geldboete van ƒ 5,—, ingevolge artikel 21 — lid d:

Buitengewone Algemene Ledenvergadering op 1 juni 1956: Arsenal, Asca, Atomic, Atletico Luis Brion, Barber Country Club, Centro Dominguito, Centro Social Dep. Barber, Comb. Pletterij Nederhorst, Deportivo Curaçao, Eleven Brothers, Estudiantes, Huracan, Jong Colombia, Jong Curaçao, S.V. Luis Brion, Madereinse, S. E. L. Maduro & Sons, P.S.V., R.C.C., Riverside, Saturnus, S.O.A., Transvaal, Uniao Portugues, Unidos, Union Sporting Club, Veendam, Willemstad, Vitesse, P.O.C. en Mariniers Sport Vereniging.

Verdaagde Buitengewone Algemene Ledenvergadering op 12 juni 1956:

Asca, Atomic, Atletico Luis Brion, Barber Country Club, Centro Social Dep. Barber, Combinatie Pletterij Nederhorst, Eleven Brothers, Estudiantes, Huracan, Jong Colombia, Madeirense, S. E. L. Maduro & Sons, P.S.V., R.C.C., P.O.C., Saturnus, Transvaal, Uniao Portuges, Unidos, Union Sportclub, Veendam, Willemstad, Vitesse, Mariniers Sport Vereniging.

De volgende verenigingen verbeuren een geldboete van ƒ 2,50, ingevolge artikel 7 H.R., niet tijdig indienen Jaarformulieren; en art. 32 lid 2 H.R.: Arsenal, Centro Social Deportivo Barber, Huracan, Jong Colombia, Asca, Jong Holland, Madeirense, S. E. L. Maduro & Sons, P.S.V., R.C.C., Transvaal, Uniao Portuges, Unidos, Union Sporting Club, Vitesse, Willemstad, Atomic, Mariniers Sportvereniging, P.O.C., Athene.

DEZE GELDBOETE WORDT VOOR ELKE INGEGANE WEEK VERZUIM HERHAALD.

De vereniging JONG COLOMBIA verbeurt een boete van ƒ 1,—, ingevolge artikel 9/10 R.C.W., niet tijdig indienen wedstrijdformulieren.

DEZE GELDBOETE WORDT VOOR ELKE INGEGANE WEEK VERZUIM HERHAALD.

De vereniging VICTORY BOYS wordt beboet met ƒ 0,50, ingevolge artikel 19 R.C.W. (geen grensrechter bij competitiewedstrijden). Wedstrijd Victory Boys 1 — Centro Dominguito 1 op 17—6—56.

De vereniging VEENDAM wordt beboet met ƒ 0,50 ingevolge artikel 19 R.C.W. (geen grensrechter bij competitiewedstrijden). Wedstrijd Veendam 1 — Victory Boys 1 op 10—6—56.

De vereniging JONG COLOMBIA is beboet met ƒ 5,— en twee winstpunten in mindering op de ranglijst van de competitie Reserve A-klasse, ingevolge artikel 4 R.C.W., wegens het niet opkomen in de competitiewedstrijd Jong Colombia 2 — Sithoc 2 op 16—6—56.

De vereniging RIVERSIDE is beboet met ƒ 5,— en twee winstpunten in mindering op de ranglijst van de competitie Reserve A-klasse, ingevolge artikel 4 R.C.W., wegens het niet opkomen in de competitiewedstrijd Riverside 2 — S.U.B.T. 2 op 16—6—56.

De vereniging DEPORTIVO CURACAO is beboet met ƒ 5,— en twee winstpunten in mindering op de ranglijst van de competitie B-klasse, ingevolge artikel 4 R.C.W., wegens het niet opkomen in de competitiewedstrijd Deportivo Curaçao 1 — Veendam 1 op 17—6—56.

SEIZOENSKAARTEN:

Op 29 juni 1956 zullen alle seizoenskaarten 1955 van onwaarde worden verklaard. De nieuwe seizoenskaarten dienen te worden voorzien van een foto van de houder. De houder van de kaart is verplicht deze kaart, nadat de foto hierop is aangebracht ten kantore van de C.V.B. de kaart van een stempel te laten voorzien. Binnen een maand na verstrekking van de kaart zullen de personen, wiens kaarten niet zijn afgestempeld, geen vrije toegang tot het stadion kunnen krijgen.

Verenigingen, die geen jaarformulieren hebben ingediend, ontvangen de hen toekomende Seizoenskaarten pas, nadat hieraan voldaan is.

ELFTALOPGAVEN:

Ingevolge artikel 8 lid 3, moeten elftalopgaven over de maand juli vóór woensdag 27 juni 1956 ingediend zijn.

INVALLERS BIJ COMPETITIE-WEDSTRIJDEN:

TER NALEVING VAN EEN DOOR DE F.I.F.A. GENOMEN BESLUIT, ZAL ER VANAF 24 JUNI 1956 GEEN ENKELE INVALLER MEER WORDEN TOEGESTAAN BIJ COMPETITIEWEDSTRIJDEN. DEZE BEPALING IS BINDEND (dus ook geen doelverdedigers).

NIEUWE COMMISSIES VAN BIJSTAND:

Bij besluit van het Bestuur van de C.V.B. zijn de volgende commissies van bijstand ingesteld:

Een COMMISSIE VOOR ALGEMENE ZAKEN, waarvan de volgende personen leden zijn: M. S. L. Maduro, W. J. M. A. van Rosberg, R. Th. Curiel en J. F. Peuckert Jr.

Een TECHNISCHE COMMISSIE — Leden zijn: W. J. M. A. van Rosberg, J. H. M. van Uytrecht, Edmundo Confesor, Romualdo Mercera en George Curiel.

Een TERREINEN- EN MATERIAAL COMMISSIE — Leden zijn: J. Mathilde, W. J. M. van Rosberg, A. S. Schoop en G. G. Ignatius.

De C.V.B. CONTACT COMMISSIE — Leden zijn: P. O. Willems, A. Melfor, A. Kraanwinkel, R. Nahr en G. Rosario.

CORRESPONDENTIE- EN ARCHIEF COMMISSIE — Leden zijn: R. Th. Curiel, A. Melfor en P. O. Willems.

ADMINISTRATIE EN BEHEER VAN BONDSFINANCIEN — Leden zijn: J. F. Peuckert Jr, P. O. Wilems en M. S. L. Maduro.

CLUBCOMMISSIE — Leden zijn: A. Kraanwinkel, R. Adames, Angel Luyando, G. Giribaldi, Roland de Lannoi.

TOETREDING TOT HET VERBAND VAN DE C.V.B.:

Tot het verband van de C.V.B. zijn toegetreden de volgende verenigingen:

„DEPORTIVO SANTA ROSA" (D.S.R.) — Voorzitter de heer E. Noor, Seroe Loraweg 260; Secretaris de heer E. Hersilia, Seroe Loraweg 262; kleuren der vereniging: Rood, wit, blauw; costuum der vereniging: Shirt: rood, wit, blauw; broek: wit; kousen: blauw, met rood-wit-blauwe band.

„S.V. SAO PAOLO" — Voorzitter de heer Tarcisio Lauff, Sumatrastraat 2-A; Secretaris de heer Rufino F. Fraai, Franksteeg 15; Kleuren der vereniging: Geel en groen; Costuum der vereniging: shirt: groen en geel; broek: groen; kousen: groen en geel.

S.V. „SINT JORIS" — Voorzitter de heer J. E. da Costa Gomez, Seroe Pretoe 60-A (2e District); Secretaris de heer J. E. Martinus, Schottegatweg West 249; Kleuren der vereniging: Geel en groen; Costuum der vereniging: shirt: geel; broek: groen; kousen: geel en groen.

BESLISSING COMMISSIE VAN BEROEP:

Inzake het door de „Sport Unie Brion Trappers" aangetekend beroep tegen de opgelegde straf aan haar speler E. T. VLINDER. De Comissie van Beroep verklaarde nietig de opgelegde straf van twee maanden voorwaardelijk met een proeftijd van een jaar.

Inzake de opgelegde straf aan de speler E. JANSEN van de „C.R.K.S.V. Jong Holland". De commissie van Beroep verklaarde nietig de opgelegde straf van drie maanden voorwaardelijk met een proeftijd van een jaar. Aan de speler Jansen wordt een ernstige waarschuwing gegeven.

Inzake de opgelegde straffen aan de spelers C. FELICIA en E. BORGSCHOT, waartegen de „S.V. Centro Dominguito" beroep heeft aangetekend. De Commissie van Beroep verklaarde nietig de opgelegde straffen van 8 maanden schorsing aan de spelers C. Felicia en E. Borgschot, en besloot de speler E. Borgschot te straffen met een schorsing van twee maanden, ingaande 2 februari 1956, en aan de speler C. Felicia een ernstige waarschuwing te geven.

STRAFFEN:

De speler R. BLUME van de vereniging „Veendam" voorwaardelijk met twee competitiewedstrijden met een proeftijd van drie maanden, ingaande dag van de aanvang van de competitie B-klasse, 10—6—56.

De speler B. AGATHA van de vereniging „Saturnus" voorwaardelijk met twee competitiewedstrijden met een proeftijd van drie maanden, ingaande de dag van aanvang van de competitie B-klasse, 10—6—56.

De speler E. BERNARDINA van de „C.R.K.S.V. Jong Holland" voorwaardelijk met een competitiewedstrijd met een proeftijd van 3 maanden, ingaande 22 april 1956.

De speler R. GOMEZ van de „Sport Unie Brion Trappers" voorwaardelijk geschorst voor drie maanden, met een proeftijd van 6 maanden, ingaande 22 april 1956.

De speler R. NICIA van de „C.R.K.S.V. Jong Holland" met een waarschuwing.
De speler E. BOTKIN van de „C.R.K.S.V. Jong Curaçao" met een waarschuwing.
De speler C. KWIDAMA van de vereniging „Sithoc" met een waarschuwing.

INSCHRIJVINGEN:

„S.U.B.T.": ALBERTUS JOZEF FELIPIE als Junior-lid.
JOHAN ALFREDO GUMBS als gewoon lid.
„S.V. SATURNUS": FELIX CONCEPCION als gewoon lid.
„S.U.B.T.": ERIC JOSE BROOS als Junior-lid.

AFSCHRIJVING:

„S.U.B.T.": JOHANNES OSWALD CHATLEIN als gewoon lid.

MEDEDELING:

GROOTSE DANSAVOND IN HET C.V.B.-CLUBGEBOUW OP ZATERDAG, 23 JUNI TE 8.00 UUR P.M. MUZIEK WORDT VERZORGD DOOR HET „CONJUNTO JOVENES DEL CARIBE". TOEGANG GRATIS VOOR C.V.B.-LEDEN. INTRODUCTIE TOEGESTAAN.

HET BESTUUR